

63692

18

GLAS IZ VIK

Glas iz vīc

Iz francoščine prevedla
M. Elizabeta O. S. Urs.

Nihil obstat

Ljubljana, 12. septembra 1944

Dr. Vilko Fajdiga, škofijski cenzor

Imprimatur

Škofijski ordinariat v Ljubljani

13. septembra 1944, št. 1600

Ignacij Nadrah, gen. vikar

63692

030023065

5. 12. 44.

Uvod

Da bi ustreglo izraženi želji, objavlja uredništvo lista Bulletin de N. D. de la Bonne Mort — **upoštevajoč vse pridržke sv. matere katoliške Cerkve po dekretu papeža Urbana VIII.** — v posebnem zvezku **samo kot zgodovinsko listino** besedilo pobožnega Rokopisa o občevanju neke redovnice z dušo v vicah, ki ga je poslal zelo goreč in požrtvovalen duhovnik-misijonar.

*

Predvsem omenjamo, da ne more nihče načelno odrekati možnosti prikazovanj duš iz vic še živečim na zemlji. Taka prikazovanja niso redka, zlasti so jih bogati svetniški življenjepisi. Naj podamo samo en zgled iz življenja sv. Marjete Marije Alakok.

»Ko sem klečala na praznik presvetega Rešnjega Telesa pred tabernakljem, se je naenkrat pojavila pred menoj oseba, vsa v ognju. Njeno usmiljenja vredno stanje, ki me je ganilo do solz, je pričalo, da je v vicah. Rekla mi je, da je duša redovnika benediktinca, ki mi je nekoč pri spovedi ukazal, naj grem k sv. obhajilu, in zaradi tega je Bog dovolil, da se mi prikaže in me prosi pomoči. Prosil me je, naj darujem zanj tri mesece vse, kar bom delala in trpela. Z dovoljenjem predstojnice sem mu obljubila. Povedal mi je, da je prvi vzrok njegovega velikega trpljenja, ker je bolj iskal sebe kot božjo čast in ker je bil preveč navezan na svoje dobro ime; drugi vzrok je pomanjkljiva ljubezen do sobratov, tretji prevelika navezanost na stvari.«

Svetnica pravi: »Težko bi dopovedala, koliko sem trpela te tri mesece. Trpeča duša me ni nikoli zapustila, zdelo se mi je, da je vsa v ognju in v takih bolečinah, da nisem mogla drugače kot zdihovati in jokati. Prednica mi je iz usmiljenja nalagala težka

spokorna dela. Po treh mesecih sem zagledala redovnika v veselju in slavi; odhajal je v večno srečo. Zahvalil se mi je in mi obljubil, da bo moj priprošnjik pri Bogu.«

Pričevanja bogoslovnih pisateljev, potrjena z zgodovinskimi dejstvi, niso manj številna ne manj dokazilna. Naj zadošča, da navedemo izmed mnogih samo »La Mystique divine« kanonika Ribeta, II. zvezek, 8. poglavje, in na splošno, upravičeno priznana dela glavnih mističnih bogoslovnih pisateljev.

Bog dopušča taka prikazovanja in razodetja v pomoč dušam in tudi nam v pouk, da nam odkrijejo resnobo in strogost njegove pravičnosti za napake, ki se nam zde tako neznatne. Zbirka mnogih prikazovanj, ki jih je objavil msgr. Palafox y Mendoza, škof v Osmi (Španija), je učinkovito naslovljena: »Izkušnje mrtvih — luč za žive«. Bolj izrazito in prepričevalno bi se ne mogla pokazati namera božje previdnosti, ki dopušča taka prikazovanja, da se v njih trpeče duše iz vic obračajo na živeče in jih prosijo usmiljenja in pomoči.

Vendar je treba pripomniti: vsa dejstva in tozadevna opisovanja teh prikazovanj imajo samo človeško veljavo, dokler se sv. Cerkev o njih ne izrazi, veljavo, ki je sorazmerna vrednosti in številu zgodovinskih dokazov, na katere se naslanjajo in jih spremljajo.

O „Rokopisu“

Njegova verodostojnost. Ta Rokopis vsebuje zelo zanimiv pouk o življenju v onostranosti, posebno o vicah, in mnogoštevilne nasvete za duhovno vodstvo.

O njegovi pristnosti ni dvoma.

Iz zanesljivih in strinjajočih se pričevanj in iz zadostno utemeljenih dejstev je znano, da je neka redovnica iz samostana V., sestra M. d. l. C., ki je umrla v C. 11. maja 1917, meseca novembra 1873 nankrat zaslišala poleg sebe dalj časa trajajoče zduhovanje.

Prestrašena je zaklicala: »Kdo ste vendar?... Bojim se vas... Predvsem, ne prikažite se mi!... Toda povejte, kdo ste...«

Na to vprašanje ni bilo odgovora, samo zdihovalje se je ponavljalo... in se ji vedno bolj bližalo.

Zaman je uboga sestra molila, darovala sv. obhajila, križeva pota in rožne vence, skrivnostno zdihovalje ni prenehalo.

V nedeljo 15. februarja 1874 pa je razločila znan glas: »Ne bojte se me! Ne boste me videli v mojem trpljenju. Sem sestra M. G.¹« In trpeča duša je razodela svoji nekdanji tovarišici, katere nasvete je nekdanj prezirala, da se ji bo pogostokrat prikazala in ji pomagala k svetosti, kajti v božjem načrtu je, da mora ona, sestra M. d. l. C., s svetostjo svojega življenja tolažiti in končno rešiti njo, ki je nekoč tolikanj preizkušala njeno potrpežljivost.

To je bil odgovor... Ali je pomiril njo, ki ga je prejela? Nikakor! Vplival je ravno nasprotno.

Sestra M. d. l. C. je prosila svojo obiskovalko, naj izgine in se več ne vrne... Toda bilo je zaman... Trpeča duša ji je rekla, da mora pač prenašati, dokler bo Bog hotel, tudi to, česar se najbolj boji.

Tako se je začelo skrivnostno razmerje med dušo sestre M. G. in sestre M. d. l. C., ki je trajalo od l. 1874 do l. 1890 in ga je sporočila sestra M. d. l. C. sama v dragocenem Rokopisu, ki ga tukaj objavljamo.

Njegova veljavnost. Potrjuje jo:

1. osebnost sestre M. d. l. C.

a) Vsi, ki so jo poznali, pričajo enoglasno, da se je vedno res junaško vadila v vseh krščanskih in redovnih čednostih.

Kot ravnateljica vzgojnega zavoda je izvajala na svoje gojenke tolik nadnaravni vpliv, da jo sedaj še živeče, in teh ni malo, imenujejo »svetnico«, trdeč, da so njene besede in njeni zgledi nanje bolj delovali, kot bi mogel to doseči kateri koli duhovnik. Te duše žive od spominov nanjo.

b) Vsi poznavalci njenega življenja potrjujejo z ganljivo enodušnostjo, da je bila obdarjena s pravo razsodnostjo, z najpopolnejšo ravnodušnostjo, z zdravim človeškim razumom in da je iz nje odsevala kar najbolj negovana darovitost.

¹ M. G. je bila mlada redovnica, ki je v 36. letu umrla kot žrtev svojega poklica v V. dne 22. februarja 1871.

Nikoli ni iskala posebnosti, nasprotno, izogibala se je vsemu izrednemu. Rokopis sam dokazuje, kako je do konca dvomila nad tem, kar je morala poslušati, češ da je od hudobnega duha. Zatrjevala je vedno, da noče z navadne poti, da želi biti vsem enaka in nepoznana.

c) Dasi se je M. d. l. C. branila teh obiskov, jih je vendar dobro izkoriščala za svojo duhovno rast. O tem nam pričajo njeni zapiski iz duhovnih vaj in posebno enoglasna izjava vseh, ki so z njo živeli in delovali.

2. verodostojnost prič.

Predvsem moramo povedati, da je sestra M. d. l. C. — to vemo iz zelo zanesljivih virov — vse, kar jo je zadevalo, natančno poročala svojemu duhovnemu voditelju p. Prevelu iz kongregacije v Pontigny-u, poznejšemu generalu te kongregacije.

Iz njenih zapiskov vidimo, da je sestra kar najbolje izkoriščala duhovnikovo vodstvo, in pismo, ki ji ga je ta po dolgem premoru pisal dne 4. novembra 1912 iz Hitchina (Anglija), potrjuje, da je bil pater kar najbolje poučen o občeivanju sestre M. d. l. C. z njeno nekdanjo tovarišico.

»Pripovedujte mi,« ji pravi, »o svoji ljubi trpink, ki je že davno pogreznjena v slavo svojega Boga!... Ali vas je od takrat popolnoma zapustila?... Ali vas ne tolaži v vaših bridkostih?...«

»Ali ste nadaljevali z zapisovanjem njenih izjav? Jaz sem skrbno shranil prejšnje in sem jih že večkrat prebral.«

Razvidno je, da je smatral p. Prevel te izjave za verodostojne, in sklepati moremo, da jih je tako presojal samo po tehtni preiskavi.

Verodostojnosti prve priče, njenega duhovnega voditelja namreč, se pridružujejo pričevanja priznanih bogoslovnih pisateljev, katerih veljave ne more nihče tajiti:

Kanonik Dubosq, bivši predstojnik bogoslovja v Bayeuxu in promotor v kanoničnem procesu za beatifikacijo in kanonizacijo svete Terezije Deteta Jezusa.

Kanonik Gontier, službeni cenzor knjig v škofiji Bayeux in pisatelj zelo znamenitih del: *Explication du Pontifical*, *Réglement de vie sacerdotale* itd.

Neki odličen in zelo zaslužen poznavalec mističnega bogoslovja, čigar brezimnost moramo iz vzrokov, popolnoma neodvisnih od te zadeve, spoštovati, ki pa smemo o njem povedati, da so zaslužila njegova odlična dela sledečo pohvalo papeža Pija X.: »Razsvetljeni možje upravičeno cenijo Vaše znanje in Vaše izkušnje.« (Pismo od 13. decembra 1908.)

Po zrelem pretresu Rokopisa so ti gospodje izjavili, da ni v njem ničesar proti nauku svete vere, nič, kar ne bi bilo v popolnem skladu z načeli duhovnega življenja, nič, kar ne bi bilo bodrilno za duše.

Izjavili so z največjo naklonjenostjo, da je bila sestra M. d. l. C. obdarjena s pravo razsodnostjo in z zdravim človeškim razumom in s tem zavarovana proti izrodalom prežive in škodljive domišljije.

Z zadovoljstvom so priznali, da je sestra M. d. l. C. storila vse, da bi se rešila teh nji nadležnih obiskov, da jih je zavračala, vprašujoč se, če niso kazni božja; da so se ji zdeli dogodki tako presenetljivi, da ni vedela, kaj naj o njih misli, in končno, da je prikazni toliko ugovarjala, da nikakor ne moremo misliti, da bi si domišljala ali iznašla ta prikazovanja.

Končno je napravilo nanje velik vtis tole:

a) veliki nauk krščanske ljubezni, ki se razodeva v vsem razvoju prikazovanj: po eni strani je povzročila sestra M. G. v samostanu V. s svojim malo redovnim vedenjem mnogo trpljenja sestri M. d. l. C., ki ji je bilo naročeno, naj jo spravi na pravo pot; po drugi strani je bila ravno M. d. l. C., na katero se je po božji odredbi smela obrniti po smrti, da bi bila rešena iz vic;

b) dejstvo, da so bila razsvetljenja, ki jih je dobivala sestra M. d. l. C., tem večja in tem bolj določna, čim bolj se je očiščevala sestra M. G.;

c) resnično napredovanje sestre M. d. l. C. v posvetitvi same sebe, tako viden napredek, da je izjavil kanonik Dubosq: »Objava Rokopisa sestre M. d. l. C. — in želim, da to delo izvršite — bo precejšen korak k njeni proglasitvi za blaženo.«

Kratko: Odlični bogoslovni pisatelji so enoglasno potrdili popolno verodostojnost

Rokopisa sestre M. d. l. C. po vsebini in po izvoru.

Zaključek. Rokopis sestre M. d. l. C., ki ga bomo naslovili, da ga označimo z eno besedo, Glas iz vic, ima torej vse jamstvo verodostojnosti z zgodovinskega in s človeškega stališča. Glas iz onostranstva, ki se nam tu razodeva, razkrivajoč nam pravičnost in usmiljenje vic, podajajoč pobožne in posvečujoče nasvete, ki jih je Rokopis poln, nam bo živa luč za ureditev našega življenja na poti v večnost.

Ne dvomimo, da bo ta »Luč živim iz izkušenj mrtvih« mnogim najboljša šola dobrega življenja in prav zato zelo zveličavna in učinkujoča priprava za srečno smrt.

Besedilo Rokopisa¹

Predstojnica je od dneva svoje smrti v nebesih, ker je mnogo trpela in ker je bila velika v ljubezni.

Če bi bili popolni, kakor Bog hoče, koliko milosti bi vam dal!

Bog zahteva od vas večjo svetost kot od drugih.

Prečastiti g. L. je v vicah, ker je prerad pridigal in vodil duhovne vaje...

... Da, bilo je dobro, toda zanemarjal je svojo župnijo.

Bog bo sprejel to, kar storite za vse duše v vicah, kakor če bi storili to za eno samo dušo, on sam bo vodil vaše namene.

Tukaj sedaj jaz najbolj trpim, ker nisem živel po svojem poklicu.

Za sveto mašo je križev pot najboljša molitev.

Zvesto spolnajte predpis o strogem molku, ker sem se v tem večkrat pregrešila.

Jaz več trpim kot S..., kajti ona je živel po svojem poklicu; bila je neprijetnega značaja, toda tudi premalo poučena.

¹ Ta Rokopis so mnogi učeni bogoslovni strokovnjaki pregledali in potrdili, da ne vsebuje ničesar, kar bi bilo v nasprotju z nauki katoliške vere. Objavljamo ga samo kot zgodovinsko listino, upoštevajoč vse pridržke svete matere katoliške Cerkve po odloku papeža Urbana VIII.

Ne morem dajati vnanjih znamenj. Bog ne pusti tega; preveč sem zadolžena.

Ker sem vam prizadela trpljenje in ker Bog hoče, da vi molite zame.

Lahko poveste S..., ki sem ji tudi prizadela bridkosti, in predstojnici, ki je zavrlo mene toliko trpela... Če bi naročila zame kako sveto mašo.

Molite kak rožni venec zame! Opravite dobro svoje premišljevanje, ker jaz tega nisem storila! Molite pazljivo svoj oficij, ker sem bila jaz v tem površna! Bodite povsod zelo skromni, ker sem hotela jaz vse videti, tudi, kar ne bi bilo treba. Vzdihljaji in velika podložnost predstojnici, ki sem ji povzročila toliko trpljenja! Uboga predstojnica!... (To je ponovila deset do petnajstkrat.)

O, ko bi vedeli, koliko trpim! Prosim, molite zame, ker skrajno trpim v vsem! O moj Bog!... Kako si usmiljen! Ljudje ne vedo, kaj so vice.

Bodite dobri in imejte usmiljenje z dušami!

Kaj naj vam še priporočim?... Križev pot.

Na zemlji boste vedno kaj trpeli, ali telesno ali duševno ali obojestransko.

V nebesih je tako lepo! Med nebesi in vicami je velika vrzel! Včasih se nam zdi, da slišimo slaboten odmev veselja blaženih v nebesih, kar le pomnoži naše trpljenje, ker tem močnejše zahrepenimo po Bogu. V nebesih je čista luč, v vicah globoka tema.

Bog vas ljubi kolj kot druge... Ali vam ni dal dokazov za to?

Mati E. je v nebesih. Živela je skrito in zelo notranje.

O ne! Jaz nisem hudobni duh! Jaz sem sestra M. G. — Nadlegovala vas bom, dokler ne bom v nebesih. Potem pa bom molila za vas.

Da, molim in bom molila vsak dan. Videli boste, da duše v vicah niso nehvaležne.

Najbolj zadolžene duše ne vidijo Marije.

Kadar kdo reši kako dušo iz vic, je to veliko veselje za Boga samega. Kar ste brali o tem, je vse resnično.

Velikonočno nedeljo mi bo trpljenje nekoliko olajšano.

Če boste skrbno čuli nad seboj, vam bo dal Bog posebne milosti.

Lahko molite psalter za mnogo duš naenkrat, samo pred molitvijo naredite namen, da ga darujete vsaki posebej in tako ga bo vsaka zase deležna, kot da bi ga bili opravili samo zanjo.

V vicah je posebno trpljenje za tiste redovnice, ki so povzročale svojim predstojnikom bridkosti; za te so vice strašne. Naj bi šle z mano pogledat, kaj jih čaka.

*

24. marca 1874. Pojdite jutri, čim večkrat morete, pred tabernakelj. Ker vas spremljam, bom tako srečna, da bom blizu Boga. Da, to me tolaži.

Marijino oznanjenje. — Zdaj sem v drugih vicah. Od smrti do danes sem bila v prvih, kjer je strašno trpljenje. Tudi v drugih je trpljenje, toda manjše.

Bodite vedno opora svoji predstojnici! Ne govorite tolikokrat; čakajte, da boste vprašani.

Maj. — Od praznika Marijinega oznanjenja sem v drugih vicah. Ta dan sem prvič videla

Marijo,² kajti v prvih vicah je duše ne vidijo. Njen pogled nas osrčuje; ta dobra Mati nam pripoveduje o nebesih. Medtem ko jo gledamo, se nam zdi, da manj trpimo.

O, kako hrepenim po nebesih! Kakšno mučeništvo trpimo, odkar poznamo dobrega Boga!

Kaj mislim?... Bog to dopušča v vaše dobro in meni v tolažbo!... Poslušajte, kaj vam bom zdaj povedala: Bog ima za vas velike milosti pripravljene. Hoče, da rešite mnogo duš z dobrimi nasveti in s svojim zgledom. Ako bi mu v tem s svojim vedenjem stavili ovire, bo zahteval od vas odgovor za vse duše, ki bi jih bili lahko rešili.

To je res, vi niste vredni, toda če Bog to dovoli... On je gospod in daje milost, komur hoče.

Prav je, če častite sv. Mihaela in priporočate njegovo česčenje. Ob smrti so srečni vsi, ki so se zatekali k svetnikom, da bi bili njihovi zagovorniki pred Bogom v tem strašnem trenutku.

Nič se ne bojte govoriti svojim gojenkam o velikih resnicah našega zveličanja. Duše so potrebne tega, kar jih pretrese, zlasti v sedanjih časih.

Bog hoče, da se mu popolnoma darujete. Ljubi vas bolj kot mnoge druge. Zato vam bo dal tudi več milosti. (On razpolaga z njimi.) Torej tudi vam ne bo težko, da ga bolj ljubite. Ne zgubite nobene milosti, ki vam jo da.

² Mnogi svetniki in učeni bogoslovci pričajo, da se po božji dobroti Mati božja včasih prikaže dušam v vicah, posebno ob svojih velikih praznikih, da jih krepi in tolaži.

Živite samo za dobrega Boga! Množite povsod njegovo slavo! Koliko dobrega lahko storite dušam!

Z vsem, kar delate, razveseljajte Boga! Pred vsakim opraviлом se za trenutek zberite in pomislite, če je to, kar nameravate storiti, Bogu všeč. Vse za Jezusa! O, ljubite ga zelo!

Dà, trpim, toda moja največja muka je, ker ne gledam Boga. To je nenehno mučeništvo, hujše kot ogenj vic. Ko boste pozneje Boga bolj ljubili, kar pričakuje od vas, boste nekoliko okusili to koprnenje po združitvi s predmetom ljubezni, z dobrim Jezusom.

Dà, tudi sv. Jožefa vidimo včasih, toda manjkrat kot Marijo.

Skušajte biti ravnodušni za vse izven Boga. Tako boste dosegli višek popolnosti, kamor vas vabi Jezus.

Mati I... ni bila deležna svetih maš, ki so se zanjo darovale. Redovnice ne smejo z ničemer razpolagati, to je proti uboštvu.

Če dobro opravite premišljevanje, bodo to občutile duše, ki so vam izročene.

Dobri Bog nikoli ne odreče milosti, za katere ga prosimo v dobro opravljenem premišljevanju.

Redovne osebe imajo daljše in hujše vice, ker so bolj zlorabliale milosti.

To je dovolil dobri Bog in sičér na prošnjo umrle predstojnice, kajti v vicah je mnogo zapuščenih redovnic, seveda po njihovi krivdi, katerih se nihče ne spominja. Umrta prednica mi je rekla, da bi bilo Bogu všeč, če bi se mogla od časa do časa zanje v redu darovati kaka maša. Sporočite to prednici.

Dà, Bog ljubi prednico. Kakor vidite, ji je naložil velik križ, kar je znamenje njegove ljubezni.

Nihče si ne more predstavljati, kaj trpimo v vicah. Med svetom nihče na to ne misli. Pa tudi v redovnih družinah se na to ne misli. Zato Bog želi, da redovi posebno veliko molijo za duše v vicah, da k temu navajajo tudi gojenke, ki naj bi to pobožnost širile med svetom.

Ne bojte se utrujenosti. Kadar gre za Boga, žrtvujte zanj vse!

Ubogajte natančno svojo prednico; naj razpolaga z vami, kakor hoče. Bodite zelo ponižni! Ponižujte se vedno, do srede zemlje, če bi bilo to mogoče.

M. je v vicah, ker je s svojim zvijačnim govorjenjem preprečila marsikaj dobrega, kar bi bili predstojniki lahko storili.

Vadite se v božji navzočnosti in v čistosti namena!

Bog išče vdanih duš, ki ga ljubijo zavoljo njega samega. Takih je zelo malo. Hoče, da ste tudi vi med temi pravimi božjimi prijatelji. Mnogo jih je, ki ljubijo Boga, ali vsaj mislijo, da ga ljubijo, toda ljubijo ga zaradi sebe. To je vse!

Ne, v vicah ne vidimo Boga. To bi bila za nas nebesa!

Bog ne dopusti, da bi se varala duša, ki ga išče resnično, z dobro voljo, iz ljubezni.

To je res; toda Bog daje večkrat obilje milosti tam, kjer je bilo obilje greha... Zakaj jih odklanjate?

Predajte se, darujte se, žrtvujte se za dobrega Boga! Zanj ne morete nikoli preveč storiti.

Tudi pred starejšimi sestrami ne imejte strahu pred ljudmi. Povejte vedno kaj takega, kar bi podprlo vaše predstojnike!

Niso najboljši božji prijatelji tisti, katerih se Bog poslužuje, da mučijo druge. Zahvalite Boga, da niste med njimi. Bolje je biti nakovalo kot kladivo.

Naj vam ne bo nikdar preveč dušnega in telesnega trpljenja, saj boste z njim komaj zadostili za preteklost. Vaša krona se je šele pričela plesti.

*

Junij. — Kadar se dvigne za dušo vihar trpljenja, mislite, da bo kmalu minulo.

Satan ima svoje pomagače povsod... tudi po samostanih.

Ne, ne vidim dobrega Boga, kadar je izpostavljen, a čutim njegovo navzočnost. Gledam ga kakor vi z očmi vere, toda naša vera je vse bolj živa kot vaša. Me vemo, kaj je Bog.

Živite vedno v navzočnosti dobrega Boga! Govorite z njim kot s svojim prijateljem in čujte nad svojo notranjostjo!

Za dobro pripravo na sv. obhajilo je treba ljubezni pred sv. obhajilom, po sv. obhajilu, vedno samo ljubezni.

Bog hoče, da živite samo zanj, mislite samo nanj, se obnavljate samo zanj.

Zatajujte svojega duha, svoje oči, svoj jezik, to bo Bogu bolj všeč kot telesno mrtvičenje, pri katerem je večkrat toliko svojevoljnosti.

Občujte z Bogom kakor z dobrim očetom, kakor z dragim prijateljem, z ljubim ženinom.

Izlijte vso nežnost svoje ljubezni v Jezusa, v njega samega vso, vso!

Dà, vso večnost boste opevali neskončno božje usmiljenje z vami.

Ljubite dobrega Jezusa tako, da bo našel v vas prijetno bivališče, kjer se bo tako rekoč odpočil od žalitev, ki mu jih prizadeva svet. Ljubite ga za brezbrizne, za mlačne duše, ljubite ga pred vsem zase; ljubite ga z eno besedo tako, da boste v samostanu V... zgled, ki užiga...

Res sta ga sv. Terezija in M. Eust. zelo ljubili, toda vi, ki ste ga bolj žalili, ga morate tudi bolj ljubiti kot te nedolžne duše.

12. december. — Če ljubite dobrega Boga, vam ne bo ničesar odrekel. Kadar osebo, ki jo resnično ljubite, česa prosite, govorite vedno tako, da zaželeno dosežete. Tako storite tudi pred dobrim Bogom. Dal vam bo vse, za kar ga prosite.

Bog hoče, da mislite samo nanj, na njegovo ljubezen in na izpolnjevanje njegove volje.

Ob mislih na Boga mislite tudi na duše. Stori bi malo, če bi rešili samo sebe.

Bog zahteva od vas višjo popolnost kot od drugih.

*

Februar 1875. — Čujte nad svojo notranjostjo, hranite svoje malo trpljenje samo za Jezusa. On vam lahko nadomesti vse, kar vam je vzel.

Vaše življenje naj bo življenje nenehnih notranjih dejanj ljubezni, zatajevanja, ki jih pozna samo Bog; ne delajte nič posebnega: skrito življenje, skrito življenje, življenje združeno z Jezusom.

Dobri Bog hoče, da ljubite njega samega. Če njegovi milosti ne stavite ovir, vam bo dal posebnih, kot jih ni dal drugim. Ljubi vas prav posebno. Ali se niste o tem že prepričali? Mi moramo samo spoštljivo moliti njegove načrte, ne da bi skušali doumeti jih. On je gospod in stori dušam, kar hoče. Bodite vedno ponižni, skriti. Ne pečajte se z nikomer, trudite se samo za svoje posvečenje.

Ne, ne občujte preveč z... Je vse preveč plitka, preveč govori. To Bogu ne bi bilo ljubo.

Ni prav, da ste tako nezaupni do Jezusa. Vse ste mu dali, prepustite se mu tudi v tej zadevi... vse, kar se je zgodilo, je on dopustil.

Ljubite dobrega Boga! O, kako srečne so duše, ki imajo ta zaklad! Vaša velika pokora v življenju ne bo notranja zapuščenost, ampak bolečina zaradi bridkosti, ki ste jih prizadeli Jezusu v preteklosti, in to prav posebno, ko vidite, kako vas z milostjo zasipa in vas bo še, in ko čutite, kako nezmožni ste, da bi ga tako ljubili, kot bi hoteli.

Lahko vstanete ob štirih in greste k počitku kot drugi, samo da ne zbolite. Zagotovim vam, da zaradi tega ne boste oslabei; tiste pol ure ni taka stvar, vendar je spodbuda za druge.

Ne pritožujte se zaradi malenkosti pri nikomer, tudi ne pri prednici. Ohranite male bridkosti zase in za Jezusa, ki mu lahko vse poveste.

Ne skrbite toliko za svoje zdravje, dobri Bog vam ga bo dal dovolj, da mu boste služili.

14. maj. — Glejte, da v duhovnih vajah ne izgubite nobene milosti, da sledite božjim navdihom, da živite iz vere in ste zelo zbrani. Že dolgo vas priganjam k temu.

Bodite vedno, posebno pri vseh svojih delih tako zbrani, kot ste pri zahvali po sv. obhajilu.

Zahvalite Boga za vse milosti, ki vam jih je dal in ki vam jih daje vsak dan. Mislite na to vsako jutro ob koncu premišljevanja. Prosite ga tudi za ono, kar sem vam včeraj povedala...

Ne ukrepajte ničesar, preden se ne zberete in posvetujete z Jezusom, ki je v vašem srcu... Saj me razumete...

O, pač, zelo ljubim dobrega Boga, toda tako kot duša, ki se očiščuje, to se pravi, čim bolj se bliža nebesom, tem bolj raste njena ljubezen.

Mislite večkrat na to, kako vas Bog ljubi. Bodite zvesti vsem navdihom njegove milosti!

Pričnite vsak dan, kakor da niste še ničesar storili, a ne izgubite poguma!

18. maj. — O, kako majhno je število pravih redovnic, ki imajo redovnega duha. Komaj ena od petdesetih! Vi morate na vsak način biti med temi odlikovanimi.

Koliko odgovornost imajo predstojniki, voditeljice novink, razredničarke po šolah! Kakšen odgovor bodo dajale dobremu Bogu!

Čim bliže bom rešitvi, tem bolj me boste razumeli in, ko bom rešena, bom vaš drugi angel varuh. Toda angel, ki ga boste videli.

Mati... je še v vicah. Sprejela je v samostan osebe, ki niso imele poklica in so zanesle mlačnost v redovno družino. Razločevati duhove je velika znanost. Če bi se pri sprejemanju oseb bolj pazilo, bi ne bilo toliko zla po samostanih.

*

20. junij. — Bog ne zahteva drugega kot voljo. Samo srce hoče zase.

Če hočete pridobivati milosti zase in za samostan, se zatajujte od jutra do večera, ne iščite v ničem sebe, vse naj ostane skrito pred tujimi pogledi; samo Bog naj ve in vidi vaše žrtve, on sam, razumete?

Prenašati morate mnogotere neprijetnosti; dobri Bog to dopušča, da si nabirate zasluženje. Bodite pozorni, da ničesar ne izgubite!

Dà, to je res, toda Jezusu je v večjo čast, da množi njegovo slavo oseba, ki ni bila vedno v prijateljstvu z njim; tudi vas to moti, ko vidite, da vas je kljub vašim duševnim slabostim izvolil, da izvršujete njegove načrte. Pa se mu le popolnoma darujte in žrtvujte!

Ali veste, zakaj vam dobri Bog sedaj ne da milosti, za katere ga prosite? Ker mu ne zaupate dovolj.

Res je, vi preveč pozabljate na velike milosti, ki vam jih je Jezus dal. Njegovo oko vas spremlja od jutra do večera, a vi se mu izmikate, kolikor morete. Tako se ne sme ravnati z Bogom, ki je tako dober, tako zelo dober zlasti za vas.

Vsak trenutek vprašajte svoje srce, če razveseljujete dobrega Boga. Vprašajte se tudi, če niste kaj storili, kar bi ga žalilo. To bo pritegnilo blažene Jezusove poglede bolj in bolj na vas.

Ljubite dobrega Boga tako, da bo našel v vašem srcu prijetno bivališče, kjer se bo odpočil. Jezus sam vam bo govoril o svojih bolečinah, ki mu jih dan za dnem prizadeva svet, vi mu pa izkažite toliko ljubezni, da ga boste potolažili.

14. avgust. — Bog hoče, da sami sebe poslušate. Zaupajte vanj, ali vam nisem že tolikokrat

rekla? Mislite, da vam pri vsej vaši slabosti ne bo dal potrebnih moči, da mu boste mogli služiti? Zakaj dvomite o njegovi moči in dobroti?

15. avgust. — Dà, videle smo Marijo. Odšla je z mnogimi dušami v nebesa; jaz sem ostala.

Vam je vroče; o, ko bi vedeli, kako peče v vicah! Vsaka najmanjša molitev nam toliko olajša. Tako nas poživi kakor žejnega kozarec mrzle vode.

Ljubite vse, toda ne zaupajte se drugim, ker hoče biti Jezus vaš edini zaupnik. Vse zanj, vse samo zanj!

Ne delajte ničesar, s čimer bi vzbujali pozornost. Ogibajte se — toda tako, da ne kršite ljubezni — družbe tistih sester, ki niso zbrane in nimajo prave sestrinske ljubezni. Mislite samo na svojo dolžnost. Pozabite nase! Ne izražajte svojega mnenja, če se od vas ne zahteva. Mislite samo na to, kako bi napredovali v notranjem življenju. Jezus!... Dà, Jezus od jutra do večera, od večera do jutra.

*

20. avgust. — Duhovne vaje. Zdihujem, ker sedaj veliko več trpim kot navadno, ... ker sem nekoč zlorabljala te dneve milosti in zveličanja, zato sem sedaj kaznovana.

Delajte vse zaradi Boga, preprosto, iščite v vsem, da bi ugajali Bogu. Bog vas ne bo pustil pri miru, dokler ne boste prišli tako daleč, da bo vsa vaša pozornost obrnjena vanj.

Bodite živo pravilo za vso redovno družino, tako da bodo vsi, ki vas vidijo, rekli: Glejte pravilo! Še več je treba: postati morate drugi Jezus, to se pravi, živeti morate tako, da boste,

kolikor človek pač more, v vsem svojem vedenju posnemali Jezusa samega.

7. september. — Ljubi Bog, ki je tako velik, se sklanja k duši, ki ga ljubi, in se tako rekoč zanima za njene najmanjše malenkosti. Kolika dobrotā!

Res je: v naši duši so tako zaupne stvari, da jih razume samo Bog in jih tudi ne moremo povedati drugemu kot Bogu.

8. september. — Bog dopušča, da so nekatere duše bolj nežne kot druge, to je v njegovih načrtih. Od tistih, ki jim je dal bolj ljubeče srce, hoče, da izlijejo vso svojo ljubezen vanj, v njegovo češčenje vredno Srce. On sam je gospod in da vsakemu, kar hoče. Bog ljubi nekatere duše prav posebno: med njimi ste tudi vi.

Ponoči, ko počivate, jaz več trpim. Sicer nosim svoje vice povsod s sabo, toda čez dan, ko vas z božjim dopuščanjem spremljam, trpim manj.

7. november. — Pazite na to, kar vam bom povedala: Bodite zelo pozorni na svojo notranjost, na vse, kar delate. Vprašajte se vsako uro, če je Bog z vami zadovoljen, ker morate kmalu postati sveti.

Res je; toda z božjo milostjo premoremo vse. Priznajte, da niste vredni teh milosti, toda kljub temu delajte!

8. december. — Ljubite dobrega Boga! Ne bojte se trpljenja! Zaupajte v Boga in nikoli vase. Odmirajte sami sebi od jutra do večera. Veste, kaj sem vam povedala o novem škofu; vse bo res.

Živite samo za Jezusa!

Zaupajte samo dobremu Bogu! Njemu samemu potožite vse! Skrijte se pred svetom! Včasih

boste bolni, celo zelo bolni, toda na zunaj se vam ne bo poznalo, ker hoče biti Bog edini priča vaših težav. Boste videli, kako dobro se boste razumeli z njim.

Če skušate biti taki, kot Bog hoče, če ste pozorni nase, da ne izgubite nobene milosti, tedaj se vam bo Bog razodel prav izredno.

Bog občuti, če ne mislite nanj. Le mislite si nekoga, ki vam je dražji kot drugi, ki mu dajete prednost pred vsemi, ki pred njim ničesar ne skrivate. Če bi se tej osebi naenkrat začeli odtegovati, če bi v družbi ne imeli pogleda ne besede zanj, mislite, da bi je to ne bolelo? Tako je pri Bogu. On ljubi vse duše, toda rekla sem vam že večkrat, da vas ljubi bolj kot druge, dasi tega ne zaslužite. Ali ni umevno, da ga vaša brezbržnost občutno zadene, ko pričakuje samo vaše vračajoče ljubezni, da vas potopi v nove milosti. Vse, kar storite, občuti. Bog hoče, da mislite nanj, to se pravi, da so pri vsej zaposlenosti vse vaše misli pred vsem pri njem. Preden govorite z osebami, s katerimi imate opravka, naj velja prvi pogled njemu, z eno besedo: živite in dihajte samo zanj; on ima svoje pravice nad vami, on je gospod, zato dela, kakor hoče.

12. december. — Bog hoče, da ga molite v svojem srcu, preden ga boste večno molili v nebesih; saj me razumete. Navadite se tudi, da boste večkrat prejeli duhovno obhajilo. Če boste dobro pripravljeni, vam bodo pritekali iz te vaje najobilnejši in najbolj zveličavni sadovi.

30. december. — Ne prosite ničesar za svoje zdravje, a tudi ničesar, kar se vam bo dalo, ne odklonite. V ničemer ne smemo biti smešni.

*

Januar 1876. — Kadar bi radi kaj povedali svoji prednici in se da to preložiti, tedaj rajši počakajte, da se umirite in se tako tudi premagujete. Pripravite Jezusu v svojem srcu prijetno bivališče, da bo prišel vanj počivat. Tudi na sv. obhajilo se dobro pripravite, mislite nanj že zvečer in zjutraj takoj, ko se zbudite.

Toda ni dovolj, da Jezusu samo pripravite bivališče, morate ga tudi vanj povabiti. Kajti čemu bi pripravljali lepo stanovanje za prijatelja, če ga ne bi nikdar vanj povabili? Povabite torej Jezusa večkrat s svojimi željami in posebno s svojo ljubeznijo.

Živite tako notranje, da ne boste nikdar izgubili Jezusa izpred oči, tudi ob največji zaposlenosti v razredu! Da boste to dosegli, čujte nad svojo notranjostjo!

Zaradi votline... Dobri Bog vam bo pomagal in bo nadomestil, česar vi ne morete storiti; toda če ga hočete razveseliti, ne delajte ob nedeljah. Samo molite, čim več morete! To je vse.

Dobri Bog želi, da boste pozneje njegova opora, da bo vaše srce njegovo svetišče.

Februar. — Res je, Bog prejema v nebesih neskončno češčenje, toda ker je žaljen na zemlji, hoče tudi na zemlji dobiti zadoščenje. Od vas zahteva, da ga z ljubeznijo in s svojo nežnostjo odškodujete za zapuščenost, ki je njegov delež povsod. Saj veste, kaj sem vam že povedala o tem.

(Marijino oznanjenje.) — Če hoče Bog kako dušo povsem zase, tedaj jo zmelje kakor jabolka v stiskalnici, da iztisne iz nje ves sok strasti, samoljubja, z eno besedo, vse napake. Nato jo oblikuje po svoji volji. Če je zvesta, se da pre-

oblikovati in Jezus jo nato napolni s posebno milostjo in jo potopi v svojo ljubezen.

16. julij. — Presveta Evharistija bodi za vas magnet, ki vas bolj in bolj priteguje k sebi! Presveta Evharistija bodi gibalo vsega vašega življenja!

28. avgust. — Ne imejte drugih želja kot edino to, da Boga bolj in bolj ljubite in se z njim vedno tesneje združujete. Skušajte doseči, da boste vsak dan bolj duhovni in bolj združeni z Jezusom. Vaše življenje mora biti življenje notranjosti in združenja z Jezusom po telesnem in duševnem trpljenju, pred vsem pa po ljubezni.

Če ste pripravljeni odgovarjati božjim načrtom s tem, da živite, kakor Bog od vas zahteva, da se namreč dvignete do visoke stopnje svetosti in združenja z njim, kakšne milosti bi vam dal! ... Te milosti, o nekaterih sem vam že govorila, druge ... teh ne poznam. O, čujte nad seboj! Treba je, da samo pogled na vas, samo vaša navzočnost vzbuja pobožnost v drugih.

30. avgust. — Duhovne vaje. Res je, duhovne vaje bodo za vse, toda Bog bo dopustil, da bo v teh duhovnih vajah v vsakem govoru nekaj posebnega za vas. Bodite pozorni! Te duhovne vaje naj vas napravijo sveto!

Bog je ustvaril vaše srce zase. Prepustite se našemu Gospodu in ne glejte ne naprej ne nazaj! Vrzite se v njegove božje roke, na njegovo srce in tukaj se ničesar ne bojte!

Počastite vsako jutro na kratko Jezusa v vseh cerkvah, kjer je zapuščen! Postavite se v duhu pred vse pozabljene tabernaklje in povejte Jezusu, kako zelo ga ljubite in kako mu hočete zadoščevati za osamelost, v kateri ga puste ljud-

je. Obnovite ta namen večkrat med dnevom! S tem ga boste razveseljevali.

Dobri Bog želi, da vedno mislite nanj, da opravljate pred njegovimi božjimi očmi vsako molitev, vsako delo; z eno besedo, da, kolikor mogoče, nikoli ne pozabite nanj. Toda vse to naj se zgodi mirno, neprisiljeno, da drugi niti ne slutijo; samo Jezus naj ve, kaj se godi med njim in vami. Oči imejte navadno povešene, izvzemši, kadar nadzorujete, a tudi takrat vršite svojo dolžnost skromno! Ne delajte ničesar zaradi ljudi! Bodite vedno zelo ponižni! Storite, kar morete, da bodo tudi drugi Boga ljubili. Pustite, da gre mimo, kar je minljivo, vi sami pa pojdite skozi veliko množico neslišno, in če morate nastopiti, storite to preprosto; priporočite vse Bogu in se ne vznemirjajte, če se delo posreči ali ne, samo da ste z njim Boga razveselili.

Ne imejte drugih želja kot to, da bi Boga vedno bolj ljubili.

Ob koncu duhovnih vaj sklenite, da boste večkrat mislili na to, kar vam bom sedaj povedala: Samo Bog! Moj Bog in moje vse!... Vse mine in mine hitro. Tabernakelj je moj počitek; presveta Evharistija moje življenje; križ moj delež, Marija moja mati, nebesa moje upanje.

Dà, Boga bi razveselili, če bi vzeli zjutraj kruh brez surovega masla.

20. november. — Nikdar ne presočajte tega, kar delajo vaše sestre. Vi ne boste odgovarjali zanje, tudi ni treba, da bi se po njih ravnali. Dobri Bog ne zahteva od vseh iste popolnosti. Zatajujte se in ne izprašujte, če delajo drugi to, kar delate vi; tega Bog od njih ne zahteva.

Nikoli mi nočete verjeti, kar vam pravim. Videli ste to jutro, kaj hoče Bog od vas, ker vam je dal znamenje, za katero ste prosili... Dà, dobri Bog hoče, da občujete z njim kot s svojim najboljšim prijateljem, brez vsake bojazni. Njegovo veličastvo res vzbuja strah in resnično niste vredni, da bi tako zaupno občevali z Jezusom; toda ali ni ravno Jezus tisti, ki more ubogega obogateti? Prosite torej dobrega Jezusa, naj vas obogati s čednostmi, kakršne hoče v vas imeti, medtem pa se ravnajte po dobrih navdihih. Razširite svoje srce, kajti to, kar Jezus od vas želi, je ljubezen. Kakšne milosti boste prejeli, če boste zvesti!... Milosti, o katerih niste nikdar niti sanjali.

Božič 1876. — Ne tožite drugim, kadar morate kaj trpeti! To vas ne bo umirilo. Jezusu morate najprej vse povedati, vi pa mu poveste večkrat nazadnje.

Dà, zelo čutim pomoč in upam, da bom kmalu rešena. O, ko bi vedeli, kako hrepenim po Bogu!... Toda tega naj nihče ne izve, izvzemši... Vi pa ostanite pri vseh teh nadnaravnih dogodkih tako naravni, preprosti, da nihče ne opazi in ne zasluti, kaj se godi. Razumete? Zatajajte sami sebe, seveda naj pri tem ne trpi dolžnost; vse naj bo preprosto! Bog sam hoče edini vedeti, kaj se godi v vaši notranjosti.

Januar 1877. — Oprite se v miru na češčenja vredno Srce svojega Jezusa! Kakor svojemu prijatelju mu povejte vse, kar vas teži, on vas bo razumel. To pa, kar sem vam rekla o malem kotičku v njegovem božjem Srcu, vam ne bo prej razodeto, dokler ne boste bolj notranji, kot ste sedaj.

Ne vznemirjajte se zaradi težav v razredu. Vsak dan molim za vas, da ne izgubite potrpljenja.

13. februar. (Pred najsvetejšim Zakramentom.) — Vidite, kako sam je ljubi Jezus. Lahko bi jih bilo tukaj več, če bi bilo nekaj več dobre volje. Toda koliko nebrižnosti... celo med redovnimi dušami! Jezus to zelo čuti. Ljubite ga vsaj vi za te mlačne duše in dobri Jezus bo odškodovan za njihovo žaljenje.

12. maj. — Zatajujte se telesno in duševno! Pozabite nase! Odpovejte se vsemu in v vsem! Ne glejte, kaj delajo drugi. Bog ne zahteva od vseh iste popolnosti. Nimajo vsi istih razsvetljenj; vas razsvetljuje Jezus, zato glejte samo nanj; on sam naj bo v vsem vaš cilj.

Pred vsakim delom se vprašajte, če je res njemu všeč. Njegov pogled, njegova ljubezen, njegovo veselje, to naj vam zadošča. Vsaka nebrižnost, vsako pomanjkanje pozornosti zanj pri vas ga boli, nasprotno pa ga veseli vsak spomin na njegovo navzočnost, vsako povzdigovanje duha, vsak pogled; vse občuti.

Čujte nad svojo notranjostjo in glejte, da ne izgubite nobene milosti dobrega Boga. Ne skrbite toliko za svoje telo, pozabite se! Vrzite se preprosto v Jezusove roke, ne bo vas zapustil v težavah. Zaupajte brezmejno v njegovo dobroto! Ko bi vedeli, kolika je njegova moč, ali bi ji še stavili meje? Kaj bi odrekel duši, ki jo ljubi?

13. december. — Ne iščite pri svojem delu, da bi ugajali ljudem. Delajte vse samo zavaljo Boga, ne zaradi ljudi in vztrajno! In veste, kaj vam je naš Gospod naročil, da storite vsak dan

25 krat? Če resnično ljubite dobrega Boga, vam v tistih trenutkih ne bo ničesar odrekel, za kar ga boste prosili... Da, vi ste slabi, to je res, toda Jezus ne deli svojih milosti vedno najsvetejšim.

Pripravljajte se vedno prav vestno na sveto obhajilo, na spoved, na skupno molitev, sploh na vse, kar vas more tesneje združiti z Jezusom.

... Vendar bi moralo biti vam lažje kot drugim gledati Jezusa, navzočega v vašem srcu; po milostih, ki vam jih v tem pogledu naklanja, bi lahko bili bolj zbrani.

Rekla sem vam že, da išče dobri Bog po svetu duš, ki bi ga ljubile s pravo otroško ljubeznijo, s spoštljivo nežnostjo, a jih ne najde. Njih število je manjše, kot bi mislili. Nekatere si predstavljajo božje Srce premajhno. Druge gledajo Jezusa v nedosežni veličini, njih ljubezen pa ostane hladna. Spoštljivost se umakne nebrižnosti. Vem, da niso vse duše sposobne, da bi razumele ljubezen, ki jo Jezus zahteva; toda vi, ki vam je dal to spoznanje, vi ga odškodujte za to nebrižnost, za to mrzloto. Prosite ga, naj razširi vaše srce, da bo moglo bolj ljubiti! S svojo nežnostjo in s spoštljivo domačnostjo, ki vam jo Jezus dovoljuje, morete zadostiti za pomanjkljivosti drugih, ki tega ne razumejo. Storite to in pred vsem ljubite mnogo!

Nikoli se ne naveličajte dela! Pričnite vsak dan, kot da še niste ničesar storili. Ta večna odpoved svoji volji, svoji lagodnosti in svojemu mnenju je dolgo mučeništvo, ki je zelo zaslužno in dobremu Bogu zelo drago.

Bog hoče, da bi bili nekaj izrednega, ne po vnanjem, ampak v notranjosti. Hoče, da dosežete tako visoko stopnjo zedinjenja z njim, da

ga nikoli več ne izgubite izpred oči, celo v največji zaposlenosti nikoli.

*

1878 (Duhovne vaje v avgustu). — Veliki grešniki in tisti, ki so bili vse življenje brezbrizni za Boga, kakor tudi redovne osebe, ki niso bile, kar bi morale biti, so v velikih vicah; molitev, ki so zanje opravljene, Bog zaenkrat ne obrne njim v korist. Bile so vse življenje brezbrizne za Boga, sedaj pa je Bog zanje kakor brezbrizen, zato so pozabljene in zapuščene, da s tem popravljajo svoje življenje, ki je bilo ničevno.

O, vi, ki ste na zemlji, si ne morete predstavljati, kaj je Bog. Toda me to vemo in razumemo, kajti naša duša je osvobodjena vezi, ki so nas nekoč ovirale, da bi razumele svetost, božje veličastvo in njegovo veliko usmiljenje. Me smo mučenice, me, da tako rečem, se použivamo v ljubezni. Neka nepremagljiva sila nas vleče k dobremu Bogu kot našemu središču, ob istem času pa nas peha druga sila nazaj na kraj zadoščevanja. Tako trpimo, ker ne moremo zadovoljiti svojega hrepenenja. O, kolika muka!... Toda to zaslužimo, zato ne mrmramo, saj hočemo samo to, kar hoče Bog. Ne, na zemlji ne morete razumeti, kaj trpimo.

Dà, meni je olajšano, nisem več v ognju. Trpim od neutolažljivega hrepenenja, da bi že skoraj gledala Boga; tudi to trpljenje je strašno... Toda čutim, da se bliža konec mojega pregnanstva, da se bližam kraju, kamor hrepenim z vsemi željami. Čutim se bolj in bolj prosto; a kdaj bom rešena, ne vem, to ve samo

Bog. Morda bom še leta tako hrepenela po nebesih. Zato ne nehajte moliti, vrnila vam bom potem, dasi že sedaj molim za vas.

O, kako veliko je božje usmiljenje nad vami! Kdo more to razumeti? Zakaj dobri Jezus tako dela z vami? Zakaj vas bolj ljubi kot druge? Zakaj ima še toliko milosti pripravljenih za vas? Morda zato, ker zaslužite? O ne!... Še manj zaslužite kot druge duše! Toda on hoče tako; on je delivec milosti. Zato bodite zelo hvaležni! Ostanite vedno ob njegovih božjih nogah in se mu povsem prepustite! Čujte nad svojo notranjostjo! Premišlujte vedno, s čim bi razveselili Jezusa. Oči, srce, ljubezen, vse samo zanj! Posvetujte se z njim v vsaki zadevi! Potopite se v njegovo voljo in potem bodite mirni! Vse, kar sem vam povedala, se bo zgodilo, samo vi ne stavite nikakih ovir! Dobri Jezus hoče tako.

Pogubé se le osebe, ki to hočejo vsekakor, kajti, da pridejo do tega, morajo zavreči tisoče milosti in dobrih navdihovanj. Če se pogubé, je to njihova krivda.

*

Ko bom tja prišla, vam bom povedala; zdi se mi pa, da se obhajajo veliki prazniki v nebesih s podvojenim zamaknjenjem in občudovanjem, s podvojeno zahvalo in posebno z ljubeznijo.

Toda za razumevanje tega morate doseči tako visoko stopnjo združitve z dobrim Bogom, da vas ne bo nobena stvar več zbegala: ne trpljenje ne veselje, ne uspeh ne neuspeh, ne naklonjenost ne nenaklonjenost. Nič kaj takega vas ne sme vznemirjati, samo Jezus naj gospoduje v vas, vi pa imejte neprenehoma uprto oko svoje duše

samo vanj, da uganete njegove tudi najmanjše želje.

Kaj vse ni storil Jezus za vas? In kaj bo storil v bodoče? Uredite svojo vnanjost; toda notranjost, to je kaj drugega, saj veste. Zanimajte se samo za svoje zadeve; povsod povešajte oči! Govorite malo in tiho, pogovarjajte pa se z Jezusom. Ne, Jezus se vas ne naveliča, saj to pričakuje od vas. Bodite dobri z otroki, nikoli zadirčni! Bodite iznajdljivi v premagovanju, v zatajevanju svoje volje! Bodite bolj ljubeznivi s tistimi, ki so vam manj pri srcu, četudi so vam prizadeli bridkosti; in to storite iz zatajevanja; Jezus bo s tem zadovoljen. In kaj naj še storite? Skušajte doseči, da bo v vas utihnil človeški »jaz«; ubogajte Jezusa, ki hoče, da umrje samoljubje, da delate z zaprtimi očmi to, kar njemu ugaja.

Zakaj molim za vas z manjšo gorečnostjo kot za druge in vas včasih celo pozabim? — Odgovor: Ne skrbite zaradi tega, Bog to dopušča. To je tudi nekoliko kazni zame. Tudi če bi vi več molili, bi mi ne prišlo v dobro, ker Bog tako hoče. Če bo hotel, da boste več molili, vas bo k temu navdihoval.

Ponavljjam vam, da se me ne bojte. Ne boste me videli v mojem trpljenju. Pozneje, ko bo vaša duša močnejša, boste videli duše iz vic, in sicer zelo zadolžene. Toda ne bojte se, Bog vam bo dal potrebnega poguma in vsega, kar vam bo treba, da boste izpolnili njegovo voljo.

Če ni to kazen? — Odgovor: O ne! Tukaj sem, da mi olajšate trpljenje in se s tem posvečujete. Če bi bili malo bolj pozorni na to, kar vam pripovedujem... — To je res! Toda meni

se zde te stvari tako čudne, da ne vem, kaj naj mislim. Navadno niste tako govorili. — Odgovor: Razumem, da ste zbegani. Poznam vaše trpljenje, toda če Bog to dovoli in če mi je to v olajšavo, ali ne boste imeli usmiljenja z menoj? Boste videli, ko bom rešena, bo moje povračilo večje, kot je pomoč, ki mi jo naklanjate. Tudi sedaj že mnogo molim za vas.

Kje je sestra...? V velikih vicah, kjer je ne doseže nobena molitev. Bog je, če moremo tako reči, ob smrti mnogih redovnic nezadovoljen. Dal jim je poklic, da bi mu na zemlji zvesto služile in da bi ga takoj po smrti poveličevale v nebesih... Toda zgodi se drugače. Zaradi svoje nezvestobe morajo ostati dolgo v vicah, mnogo dalj kot svetni ljudje, ki niso prejeli toliko milosti.

*

1879 (Duhovne vaje v septembru). — Svetega Mihaela vidimo takega, kakor so navadno angeli; nima telesa. V vice prihaja iskat očiščene duše in jih vodi v nebesa. Da, on je med serafi, kakor je rekel monsignor. On je prvak nebeških angelov. Tudi naši angeli varuhi nas obiskujejo, toda sv. Mihael v lepoti vse nadkriljuje. Marijo vidimo v telesu. Ob svojih praznikih pride v vice in odpelje vsakikrat mnogo duš. Ko je pri nas, ne trpimo; sv. Mihael jo spremlja, toda kadar pride sam, trpimo kot navadno.

Ko sem vam pripovedovala o velikih in o drugih vicah, sem storila to, da ste me bolje razumeli. Hotela sem vam s tem pojasniti, da je v vicah več stopenj. Imenovala sem velike vice kraj, kjer trpe najbolj zadolžene duše in kjer

sem bila tudi jaz dve leti, ne da bi bila mogla dati kako znamenje o svojem trpljenju, in potem tisto leto, ko ste me slišali zdihovati, in veste, da sem bila še tam, ko sem pričela z vami govoriti.

V drugih vicah, ki so še vedno vice, vendar drugačne od prvih, je tudi hudo trpljenje, seveda manjše kot v prvih. Potem je še tretji kraj, to so vice hrepenenja. Tukaj ni ognja. Tukaj so duše, ki niso dovolj hrepenele po nebesih, ki dobrega Boga niso dovolj ljubile. Tukaj sem sedaj. Tudi v teh tretjih vicah je več stopenj. Čim bolj se duša očiščuje, tem manj trpi. Vse je v razmerju z napakami, ki jih mora izmiti.

Ali se boste sedaj osrčili in se popolnoma Bogu predali? Tako dolgo vas že s tem nadlegujem.

Duhovne vaje so bile dobre; obrodile bodo obilo sadov; hudobec ni bil zadovoljen.

Bog zelo ljubi patra, ki je vodil duhovne vaje.

Recite dobremu patru, da se mu zahvaljujem, ker je obljubil, da se me bo spomnil pri sveti maši. Iz hvaležnosti bom prosila Boga, naj mu da milosti, ki jih potrebuje.

Prav je, da ste mu nocoj povedali vse, kar sem vam rekla. Sveti Mihael vam ga je poslal; redovna družina je marsikaj pridobila, toda v prvi vrsti je prišel zavoljo vas. Sveti Mihael, ki ga častite in ki vam že dolgo pomaga, je hotel, da je prišel k vam eden njegovih misijonarjev, ki mu je vse znano, kar sem vam povedala. Dobri Bog ima tukaj svoje namene. Spoznali jih boste pozneje. Lahko mu boste pozneje tudi kaj natančnejšega povedali o sv. Mihaelu.

Vprašate me, če je P. P. Bogu všeč. Recite mu to: naj dela tako, kot je delal doslej; Bogu je všeč in, kar mu na njem najbolj ugaja, je njegov čisti namen, njegov duh in njegova velika dobrotà za duše. Recite mu, naj se vedno tesneje združuje z Jezusovim Srcem. Čim tesnejša bo njegova združitev, tem zaslužnejša bodo vsa njegova dela in njegovo življenje bo tem bolj blagodatno za duše. Od njega zahteva več kot navadno popolnost. V misijonih in pri duhovnih vajah naj posebno priporoča dobri namen, kajti nanj se med svetom in tudi v samostanih velikokrat ne misli in tako se zgodi, da ostane mnogo del, ki so sama na sebi dobra, brez plačila, ker se niso darovala Bogu. Naj ne izgubi poguma, če uspehi vselej ne odgovarjajo njegovemu trudu: naj misli, da je Bog zadovoljen z njegovim delom, če se mu posreči, da položi v srca vsaj za četrť ure nekoliko ljubezni...

To, kar sem vam povedala, mi je dal dobri Bog spoznati, ker vas je zadnjič dobrotno sprejel. Storite vse, kar vam je rekel. Pišite mu vse, kar veste po meni. Ne pozabite ničesar in držite se njegovih nasvetov v tej stvari. Rekla sem vam, da vam ga je Bog poslal. Ima namreč velike namene, ker tako dela z vami. Sodelujte z milostmi, ki vam jih daje dobri Jezus. Če mi bo dal Bog, kakor upam, pozneje spoznati še kaj drugega glede patra, vam bom povedala. Zahvalite se mu še enkrat za njegovo molitev in mu recite, da se bom izkazala hvaležno. Molila bom zanj, kakor molim za vas.

*

Ne pozabite, da hoče dobri Bog, da postanete svetnica. Rekli boste, da to ne gre naenkrat. Res je, zato vas že tako dolgo zasleduje Jezus in tudi jaz. Vendar, čas je; treba je, da sedaj resno pričnete; spoznali ste to v duhovnih vajah. Ne stavite milosti nikakih ovir; pustite, da vas vodi Bog, kakor hoče. Posebno se ne ustavljajte nobenemu navdihovanju. Zatajite naravo in svoj lastni »jaz« in, osvobojeni tega bremena, stopajte pogumno naprej in se nikdar ne naveščajte. Molite zame, da kmalu dosežem uresničenje svojih dolgotrajnih in velikih željâ. V nebesih vam bom bolj pomagala, kot morem tukaj. Ob sklepu duhovnih vaj ste imeli dobro misel, ko ste me povabili, naj pri zahvali po sv. obhajilu z vami molim Jezusa, ki je bival v vašem srcu. Če bi bili to vedno storili, bi mi bili zelo pomagali. Storite to odslej in tudi pri vseh svojih molitvah; darujte tudi svoje delo zame! Tako zelo hrepenim po dobrem Bogu.

Dà, »mali zvezki za izpraševanje vesti« zelo ugajajo dobremu Bogu. To je najkrajša pot, da dosežemo veliko popolnost in tesno združitev z Jezusom.

Že dolgo pričakujem od vas nekaj več ljubezni v vsem, kar delate. Čim bolj duša Jezusa ljubi, tem večjo vrednost imajo v njegovih očeh vse njene molitve in vsa njena dela. V nebesih se bo plačevala samo ljubezen. Vse, kar se stori iz drugega namena, je brez vrednosti, torej izgubljeno. Zato ljubite Jezusa, kakor pričakuje, to bo meni v veliko olajšavo.

Ali je dobri Bog te dni kaj bolj zadovoljen z mano? — Odgovor: Da, Bog je zadovoljen z vami, ker ste skušali narediti mu več veselja.

Ali niste opazili njegove dobrote? Ali niste zapazili njegove pozornosti za vas? Ali vas ni tudi on sam vzveselil te dni? Dobro, vidite, tako bo delal vedno z vami. Čim več boste storili zanj, tem več bo storil za vas. Tako sem srečna, ker vidim, da hočete resno ljubiti dobrega Boga in se spopolnjevati. Bila bi pripravljena še dalj ostati v vica, če bi vedela, da vam s tem pomnoženim trpljenjem pomagam do tiste stopnje popolnosti, na kateri vas hoče Bog v dosego svojih načrtov.

Ne glejte nikdar nazaj, da bi raziskovali svoje ravnanje. Izročite vse v roke dobrega Boga in hitite naprej!

Vsebina vašega življenja naj bo izražena v dveh besedah: žrtev, ljubezen! Žrtev od jutra do večera in obenem tudi ljubezen!

Če bi vedeli, kdo je Bog! Ni žrtve, ki je ne bi hoteli prinesti, ni trpljenja, ki ga ne bi hoteli pretrpeti, da bi smeli gledati Boga samo eno minuto. To bi vam bila velika tolažba, četudi bi ga nikoli več ne videli. Kaj bo šele, ko ga bomo gledali vso večnost!

Za vas ni srednje poti; nekatere duše se na njej rešijo. Vi pa, ali boste velika svetnica ali velika grešnica: izberite! Ali se še spominjate, kako ste bili nekoč, dolgo je že od tega, pri duhovnih vajah ginjeni ob stavku: so duše, za katere ni srednje poti: ali postanejo angeli ali hudobci. Obrnite to nase! Gotovo ste že spoznali, da je bilo to za vas.

*

13. avgust. — Marsikaj vam moram povedati, kar boste razumeli samo vi in g. pater. Ali ste

se že zahvalili Bogu, da vam ga je poslal? Molate zanj vsak dan!

Kako najbolj počastim sv. Mihaela? — Odgovor: Najboljši način je, da razširjate pobožnost do vernih duš in da povsod oznanjate, kaj je sveti Mihael za verne duše. Njegova naloga je, da vodi duše na kraj očiščevanja in da jih odvede, ko so zadostile, v nebesa. Vsakikrat, ko se pomnoži število izvoljenih v nebesih, je Bog po rešeni duši poveličan in to poveličanje se v neki meri izlije tudi na božjega poslanca. V čast mu je, da predstavi Bogu dušo, ki bo vso večnost opevala božje usmiljenje in družila svojo hvaležnost z ono drugih izvoljenih. Ne morem vam dovolj povedati, kako nadangel Mihael Boga ljubi, kako mu Bog to ljubezen vrača in koliko ljubezen ter usmiljenje izkazuje sveti nadangel nam. Osrčuje nas v našem trpljenju s tem, da nam pripoveduje o nebesih. Recite g. patru, da bo sv. Mihaela zelo razveselil, če bo priporočal pobožnost k dušam v vicah. Na to ljudje ne mislijo. Ob izgubi sorodnikov ali prijateljev se nekaj moli, joka nekaj dni, potem je končano. Duše so zapuščene; zaslužijo to, ker v življenju niso molile za mrtve; božji Sodnik nam namreč dá na onem svetu samo toliko, kolikor smo storili dobrega na zemlji. Osebe, ki niso pomagale dušam v vicah, so tudi same pozabljene, to je pravično. Toda, če bi jih bil kdo opomnil, naj molijo za umrle, če bi jim bil kdo povedal, kaj so vice, bi bile najbrž drugače ravnale.

Kadar dobri Bog dovoli, moremo s svetim nadangelom občevati tako, kakor občujejo med seboj duhovi.

Kako obhajate v vicah praznik sv. Mihaela? — Odgovor: Ta dan je prišel sv. Mihael v vice in je odpeljal s sabo mnogo duš, zlasti tiste, ki so ga v življenju častile.

Kakšno slavo prejema sv. Mihael, kadar praznujemo njegov god na zemlji? — Odgovor: Kadar se na zemlji praznuje god takega svetnika, ga Bog počasti v nebesih s posebno, prigodno slavo. Tudi če se svetnikov god na zemlji ne praznuje, se ob tem času njegova slava v nebesih pomnoži zaradi junaških dejanj, ki jih je izvršil na zemlji, ali zaradi slave božje, ki jo je v življenju večal; to povračilo obstoji v podvojitvi prigodne slave, kateri se pridruži slava spomina na zemlji. Prigodna slava, ki jo ob svojem prazniku prejema sv. Mihael, je večja kot slava drugih svetnikov, kajti ta slava je vedno v sorazmerju z zasluženjem onega, ki jo prejema, kakor tudi z vrednostjo dejanja, ki je zaslužil to plačilo.

Ali veste, kaj se godi na zemlji? — Odgovor: Vem le toliko, kolikor dobri Bog dopusti; moja vednost je omejena. Vedela sem nekaj malega iz redovne družine; to je vse. Ne vem, kaj se godi v drugih dušah, izvzemši, kar se godi v vaši; to mi dovoli dobri Bog v vaše spopolnjenje. To, kar sem vam kdaj povedala o posameznih osebah in vam bom še povedala, mi da dobri Bog spoznati samo za trenutek; drugega ničesar ne vem. Nekateri duše vedo več ko jaz. Vse to je sorazmerno zasluženju. Tako o sorodnikih vašega očeta ta trenutek ničesar ne vem... Morda bom vedela pozneje. Prosila bom dobrega Boga zanje in jih priporočila nadangelu Mihaelu.

O stopnjah vic vam morem nekaj povedati, ker sem šla skozi nje. V velikih vicah so različne stopnje. V najglobljih in najstrašnejših vicah, ki so tako rekoč trenuten pekel, so veliki zločinci, ki jih je smrt v tem stanju prehitela in niso imeli časa, da bi se malo zavedeli. Rešeni so bili kakor po čudežu; morda je molil zanje kak pobožen sorodnik ali kdo drugi. Nekateri izmed njih se niso mogli spovedati, in ljudje so mislili, da so pogubljeni, toda dobri Bog, čigar usmiljenje je neskončno, jim je dal v smrtnem boju potrebno kesanje zaradi enega ali nekaterih dobrih del, ki so jih izvršili v življenju. Za te duše so vice strašne. To je pekel, le da v peklu Boga preklinjajo, tukaj pa ga poveljujejo in se mu zahvaljujejo, da jih je rešil. Tukaj so tudi duše, ki niso zakrivile velikih zločinov, pa so bile v življenju brezбриžne za dobrega Boga; velikonočne dolžnosti niso izpolnjevale in so se spreobrnile šele ob smrti, pa večkrat niso mogle več prejeti sv. popotnice. Za to brezбриžnost trpe strašne muke, so popolnoma zapuščene, nihče zanje ne moli... in tudi če se zanje moli, jim to ne koristi.

V teh vicah so tudi mlačni redovniki in redovnice, ki so zanemarjali svoje dolžnosti, se niso dosti menili za Jezusa, dalje duhovniki, ki niso vršili svoje službe z ono spoštljivostjo, ki gre božjemu Veličastvu, ki niso dovolj storili za to, da bi njim izročene duše Boga ljubile.

Jaz sem bila na tej stopnji.

V drugih vicah so duše, ki so umrle z neizbrisanimi odpustljivimi grehi ali z odpuščenimi smrtnimi grehi, za katere pa niso popolnoma zadostile božji pravičnosti. Tudi v teh vicah je več

stopenj po zasluženju duš. Vice Bogu posvečenih oseb in onih, ki so prejele več milosti, so daljše in bolj mučne kot one navadnih ljudi.

Končno so vice hrepenenja, ki se imenujejo tudi preddvor. Malokatera duša se jim ogne. Rešijo se samo tiste, ki so goreče hrepenele po nebesih in po gledanju Boga, a te so redke, redkejš, kot mislimo, kajti mnoge duše, tudi pobožne, se boje Boga, a ne hrepene dovolj goreče po nebesih. Tudi v teh vicah je občutno mučeništvo. Biti oropan dobrega Jezusa, koliko trpljenje!

Ali se v vicah medsebojno poznate? — Odgovor: Da, na način duhov. Na onem svetu ni imen. Vice se ne dajo primerjati z zemljo. Ko je duša prosta in osvobodjena smrtnega odela, izgine ime s telesom vred v grobu. Povem vam prav malo o vicah in morete me malo bolje razumeti kot drugi, z lučjo, ki vam jo daje Bog. A kako je to malo v primeri z resničnostjo! Tukaj smo potopljene v božjo voljo, na zemlji pa, tudi če je kdo še tako svet, obdrži svojo voljo. Me je nimamo več. Me poznamo in vemo samo to, kar nam da Bog spoznati in nič drugega.

*

Ali govorite medsebojno v vicah? — Odgovor: Duše občujejo med seboj, kadar Bog dovoli, toda na način duhov, brez besed...

... Dà, res je, jaz govorim z vami, toda ali ste vi duh? Ali bi me razumeli, če ne bi izgovarjala besed? ... Jaz pa, ker Bog tako hoče, vas razumem, tudi če ne izgovarjate besed. Saj občujejo duše, duhovi včasih tudi že v življenju med seboj. Tako vam večkrat navda lepo misel,

dobro željo vaš dobri angel ali kak svetnik ali celo Bog sam; vidite, to je govorica duš.

Kje so vice? Ali na kakem prostoru?... Odgovor: Ali potrebuje duša prostora? Vsak dan pride sem več tisočev duš in njih največji del za trideset do štirideset let; nekatere za dalj, druge za manj. Povem vam to po vaših zemskih merah, kajti tukaj je vse drugače. O, če bi ljudje vedeli, če bi poznali vice in pomislili, da je vsak po lastni krivdi v njih! Jaz sem tukaj osem let, toda zdi se mi, da jih je deset tisoč... O moj Bog, povejte to g. patru!... Naj spozna iz teh mojih besed, kaj je ta kraj bolečin, da bo v bodoče o tem bolj poučil druge. Tako se bo sam prepričal, kako dobro je gojiti pobožnost do vernih duš. Dobri Bog naklanja večkrat več milosti na priprošnjo teh trpečih duš kot na priprošnjo svetnikov. Kadar bo hotel z gotovostjo kaj doseči, naj se obrne pred vsem na duše, ki so zelo ljubile Mater božjo in ki jih zato ta dobra Mati najbolj želi rešiti, in povedal vam bo, da se ni varal. — Nekaterе duše se ne čistijo v pravih vicah. Tako sem jaz med dnem pri vas in vas spremljam povsod, toda ponoči, ko vi počivate, več trpim, ker sem v vicah. Druge duše imajo svoje vice na kraju, kjer so grešile, ali ob vznožju oltarja, kjer je najsvetejši Zakrament, toda kjer koli so, nosijo s sabo svoje trpljenje, ki je pa manjše kot v vicah.

G. pater je imel prav, ko vam je rekel, da iščite v vsem samo sveto voljo dobrega Boga. To bo vaša sreča: gledati božjo voljo v vsem, kar vas doleti, bridkost ali veselje. Vse prihaja od Jezusa. O, bodite dobri, dvakrat dobri, da

napravite veselje dobremu Bogu, njemu, ki je tako dober za vas. Glejte vedno nanj, da uganete njegovo tudi najmanjšo željo. Prehitite celo njegove želje, da ga razveselite. Čim več veselja boste vi njemu naredili, tem več ga bo naredil on vam. Ne bo se dal prekositi v velikodušnosti, nasprotno! On dá vedno več, kot moremo mi njemu dati. Bodite torej iznajdljivi v tem, da se darujete njegovi ljubezni in njegovi slavi!

*

Angležinja, ki je utonila v Mont Saint Michel, je šla naravnost v nebesa. Ob smrti je obudila popolno kesanje in prejela krst želja. Vse to se je zgodilo po posredovanju svetega Mihaela. Srečni brodolom!

Sveti Mihael ni zadovoljen s P., ker se je odtegnil, toda Bog pusti vsakomur prosto voljo. V svoji službi hoče duše, ki mu prostovoljno služijo.

Recite patru P., naj pogumno nadaljuje, kar je pričel, toda previdno, to se pravi, naj ne dela čez moči. Molim, kakor sem vam že rekla, za vse njegove namene in tudi zanj kot za vas.

Pij IX. je šel naravnost v nebesa, prebil je vice na zemlji.

Kako veste, da je šla M. P. naravnost v nebesa, ali po tem, ker je niste videli iti skozi vice? — Odgovor: To mi je dal spoznati dobri Bog in on sam v svoji dobroti dovoli, da vem za stvari, po katerih me vprašate, če tudi jih nisem sama videla ali izkusila. Božja pravičnost nas zadržuje v vicah, to je res, in me to zaslužimo, toda verujte, da nas usmiljenje njegovega očetovskega srca ne pusti brez tolažbe. Goreče

hrepenimo po popolni združitvi z Jezusom in on ne hrepeni po tem manj kot me. Na zemlji se večkrat zelo zaupno razodeva nekaterim dušam (le malo jih je, ki ga poslušajo) in jim razkriva svoje skrivnosti. To so tiste duše, ki hočejo samo njemu ugajati, ki živijo samo za Jezusa in za njegovo veselje. V vicah so zadolžene duše, ki se kesajo in so kljub temu, da se še očiščujejo, utrjene v milosti in ne morejo več grešiti, torej so popolne. V tisti meri, kakor se duša v vicah očiščuje, tudi spoznava Boga ali bolje: Bog in duša se bolje razumeta, dasi duša Boga ne vidi; saj sicer bi zanjo ne bilo več vic. Če bi me, duše, v vicah ne poznale Boga bolj, kot smo ga na zemlji, tedaj bi tudi naše muke ne bile tako velike, naše mučeništvo ne bi bilo tako strašno. Naše glavno trpljenje je v tem, da nimamo Boga, po katerem že tako dolgo hrepenimo.

Če je kaki duši usojeno, da bo uživala v nebesih večjo slavo, ali ne prejema za to tudi v vicah več milosti kot druge? — Odgovor: Da, marsikatera izmed nas ima v nebesih zelo lepo mesto pripravljeno in bo tam vso večnost bolj spoznavala Boga, zato ga tudi že v vicah bolj umeva in je tesneje združena z njim. Tukaj gre vse po zasluženju.

Trije prijatelji V. P.-ja so že dolgo v nebesih.

Kaj je torej z molitvami, ki jih je zanje opravil P. P.? — Odgovor: Osebe, ki so v nebesih in za katere se še moli na zemlji, morejo razpolagati s temi molitvami v prid dušam, katerim hočejo. To je tistim, ki so v nebesih, prijeten spomin, če vidijo, da njihovi sorodniki in prijatelji še vedno molijo zanje, dasi molitve več ne potrebujejo. To jim s hvaležnostjo vračajo.

— Božje sodbe so drugačne kot sodbe tega sveta. Bog se ozira na čud, na značaj, na to, ali se kaj zgodi iz lahkomišelnosti ali iz zlobe. On, ki pozna globine duš, tudi ve, kaj in kako se kaj godi. Jezus je zelo dober, pa tudi zelo pravičen...

Ali ni zemlja sama tudi kraj očiščevanja? Nekateri ljudje imajo res že na zemlji popolne vice s prostovoljnim ali sprejetim trpljenjem; ti pridejo po smrti takoj v nebesa; drugi prično svoje vice na zemlji, ki je kraj trpljenja, toda ker niso dovolj velikodušni, gredo dopolnjevati svoje zemsko očiščevanje v resnične vice.

Ali je hitra in neprevidena smrt znamenje božje pravičnosti ali božjega usmiljenja? — Odgovor: Take smrti so včasih pravičnost, včasih usmiljenje. Boječe duše, o katerih Bog ve, da so pripravljene stopiti predenj, pokliče včasih nenadno s tega sveta, da jim prihrani smrtni strah. Včasih pa pokliče Bog dušo v svoji pravičnosti nenadno s sveta. Vendar zavoljo tega niso izgubljene, pač pa so njihove vice daljše in bolj mučne, ker niso bile previdene ali pa so prejele svete zakramente v naglici in brez priprave na zadnjo pot. So pa tudi duše, ki nenadno umrjejo, ker so dopolnile mero pregreh in so bile gluhe za klic božje milosti; Bog jih odpokliče, da ne morejo več izzivati njegovega maščevanja.

Ali je ogenj v vicah tak, kot ga imamo na zemlji? — Odgovor: Da, s tem razločkom, da je ogenj v vicah očiščevalec božje pravičnosti in da je zemski ogenj zelo mil v primeri z onim v vicah. Zemski ogenj je kakor senca proti veliki grmadi božje pravičnosti.

Kako vendar more duša goreti? — Odgovor: Po pravičnem božjem dopuščanju. Duša, ki je prav za prav dolžnica, kajti telo je samo njo ubogalo, saj ne more brez njega nič hudega storiti; duša torej trpi, kakor če bi bila telo.

*

Povejte mi, kaj se godi v smrtnem boju in po njem. Ali je duša takrat v svetlobi ali v temi? V kakšni obliki se izvrši sodba? — Odgovor: Kakor veste, jaz nisem imela smrtnega boja, toda lahko vam rečem, da hudobni duh v teh odločilnih trenutkih besni okoli umirajočih. Dobri Bog, ki hoče, da si duše pomnože zasluženje, dovoli, da trpe te zadnje preizkušnje, ta zadnji boj; zato imajo nekatere močne in velike duše ob koncu svojega življenja in ob smrti strašne boje s peklom, da si zaslužijo lepši prostor v nebesih. Vi ste bili temu priča. Toda v teh bojih zmagajo. Dobri Bog ne dopusti, da bi se duša, ki mu je bila vse življenje zvesta, v teh zadnjih trenutkih pogubila. Duše, ki so ljubile Devico Marijo, ki so se vse življenje k nji zatekale, prejmejo v tem zadnjem boju od nje mnogo milosti. Posebne pomoči so deležne tudi duše, ki so častile svetega Jožefa, svetega Mihaela ali kakega drugega svetnika. Ob tej uri, kakor sem vam že rekla, je duša vesela, če ima priprošnjika pri Bogu. So tudi duše, ki umrjejo popolnoma mirno in ne izkusijo tega, kar sem vam ravnokar povedala. Dobri Bog ima pri vsem svoje namene: kar stori ali pri-pusti, je samo v blagor vsakega posameznega človeka.

Kako naj vam povem in opišem to, kar se godi po smrtnem boju? To more prav razumeti

samo tisti, ki je sam izkusil. Vendar bom pozkusila, da vam kar najbolje razložim. Ko duša zapusti telo, se naenkrat čuti popolnoma obdano od Boga, če smem tako govoriti. Nahaja se v toliki svetlobi, da v hipu pregleda vse svoje življenje in spozna, kaj zasluži. Ob tem jasnem spoznanju sama izreče svojo sodbo. Duša ne vidi Boga, vendar je zaradi njegove navzočnosti kakor uničena. Če je duša zadolžena, kot sem bila jaz, in je zato zaslužila vice, je tako strta pod težo svojih napak, katerih se mora očistiti, da se sama vrže v vice. Zdaj spozna Boga, njegovo ljubezen do duš in koliko zlo je greh v božjih očeh. Sveti Mihael je navzoč, ko duša zapusti telo; njega samega sem videla in ga vidijo tudi druge duše. On je priča in izvršitelj božje pravičnosti. Jaz sem videla tudi svojega angela varuha. Zdaj boste razumeli, zakaj se pravi, da sveti Mihael vodi duše v vice..., saj duš ni treba voditi, vendar je to vzeti v tem pomenu, da je navzoč kot izvršitelj sodbe. Vse drugo, kar se godi na onem svetu, je skrivnost za vas.

In kaj je z dušo, ki gre naravnost v nebesa? — Odgovor: Za to dušo se zedinjenje z Jezusom, ki se je na zemlji pričelo, ob smrti nadaljuje, toda to zedinjenje je v nebesih vse tesnejše, kot je bilo na zemlji.

Zakaj ste danes tako ravnali z dobrim Bogom? On, ki je tako dober z vami, ni zadovoljen z vašim ravnanjem. To je nehvaležnost od vaše strani. In zakaj preiskujete ravnanje drugih? Glejte samo na svoje, to je dovolj. Ne mislijo vsi z isto glavo. Vi bi se morali v teh sedmih letih, ko vam govorim, odvaditi, da ne bi vsega presojali samo

s svojo glavo; po vsem strahu, ki ste ga doživeli, bi se to že davno lahko zgodilo. Umirite se in nikoli več ne ravnajte tako, kot ste danes.

To je prav, da ne želite zamaknjenj. Če jih Bog pošlje, jih je treba sprejeti, a hrepeneti po njih nikdar! Te stvari ne vodijo v nebesa. Veliko bolj varno je življenje samozataje, ponižanja; po tem morate hrepeneti. To je res, da so imeli mnogi svetniki razodetja in zamaknjenja, toda to je bilo plačilo, ki so ga prejeli od Boga po dolгих bojih in odpovedih ali ker se jih je hotel Bog poslužiti za velika dela v svojo slavo. In vse to se je godilo brez hrupa, brez sijaja, v tihoti molitve in, če je prišlo na dan, so se čutili osramočene in so govorili o tem samo iz pokorščine.

Dobri Bog vas je preizkušal v preteklosti, toda ostanite potrpežljivi in srčni, preizkušal vas bo tudi v prihodnje.

Recite prednici, če ima kdaj opravka z dušami, ki so po značaju in čudi sorodne sestri X..., naj bo pozorna in ne posluša vsega, kar ji hočejo povedati.

Za ono, kar ste mi rekli, bodite mirni! Poslušajte, po čem morete spoznati, če so milosti od Boga. Milosti pridejo in se spuste na vas kar na lepem, kakor naliv z jasnega neba. Tedaj se ni treba bati, da ste jih iskali, saj niste mislili na to. To ste že večkrat občutili. Te milosti se dobro razločujejo od onih, o katerih mislimo, da nam jih dá Jezus, pa niso drugega kot plod domišljije. Teh se moramo bati, kajti hudobni duh izrablja slabost možganov, mehkobo čudi, nezdravo razsodnost. Sicer te uboge duše ne greše, če podvržejo svojo sodbo oni svojega voditelja. Takih duš je danes mnogo na svetu. Hudobni duh dela

tako, da bi osmešil katoliško vero. Prav malo ljudi ljubi Boga tako, kot on pričakuje. Mislijo, da iščejo Boga, pa iščejo le sami sebe in sanjajo o svetosti, ki ni prava.

Povejte mi, v čem je prava svetost. — Odgovor: To že dobro veste, toda ker želite, bom ponovila, kar sem vam že večkrat povedala: Prava svetost je v tem, da se zatajujemo od jutra do večera, da se žrtvujemo, da stanovitno zapostavljamo svoj lastni »jaz«, da pustimo Boga z nami delati, kakor hoče, da sprejemamo milosti, ki nam jih njegova dobrota naklanja, z veliko ponižnostjo priznavajoč, da jih nismo vredni, da živimo kolikor mogoče v navzočnosti dobrega Boga, da vršimo svoje delo v božji navzočnosti in samo za njegovo plačilo. To je svetost, ki jo hoče in zahteva Jezus od duš, katere žele biti samo njegove in hočejo živeti njegovo življenje. Vse drugo je samo prevara.

*

Nekatere duše se izvicajo na zemlji po trpljenju, druge po ljubezni, kajti tudi ljubezen ima svoje mučeništvo. Duša, ki hoče Jezusa resnično ljubiti, spozna, da ga pri vsem prizadevanju ne ljubi tako, kot bi želela. To je zanjo trajno mučeništvo, ki ga povzroča ljubezen in ni brez velikih bridkosti. To je, kakor sem vam že rekla, nekoliko podobno stanju vernih duš, ki jih nenehno vleče k Bogu, kateri je njihovo edino hrepenenje, ki jih pa obenem neka sila odbija, ker še niso dovolj očiščene.

Prosrite prednico, da smete ob času duhovnega branja prebirati to, kar vam od časa do časa povem. Izberite za to en dan v tednu, morda četrtek, kajti čemu bi se pisalo, če nikdar ne

preberete? Vi bi s časom pozabili in vendar je namen mojega pripovedovanja vaša dušna korist.

Kaj bi bilo, če ne bi bila nikomur povedala tega, kar sem zvedela po vas? Vi veste, kako zelo želim, da bi vse to ohranila zase. — Odgovor: Lahko bi ohranili vse to zase, toda če sami ne bi o tem govorili, bi vam bila svetovala, da to storite, ker Bog noče, da bi prihajala spopolnitev duš naravnost iz nebes. Ker bivajo na zemlji, naj se vrši tudi njih spopolnitev na zemlji po nasvetih, ki jih dobivajo z božjim dopuščanjem. Prav ste storili, da ste drugim povedali, kar vas je toliko stalo. Končno pa to ni vaše in dobri Bog, ki uravnava vse v blagor duš, ki jih ljubi, obrne vse v svojo slavo.

November-december 1879. — Svakinja ... je v vicah, kjer zelo trpi. Prečastiti P. ji more pomagati z daritvijo svete maše.

Stari grešnik je bil rešen po usmiljenju dobrega Boga kakor mnogo drugih. Sedaj je v velikih vicah.

Ali prinese dan Vernih duš in njegova osmina v vice kaj veselja in ali je takrat mnogo duš rešenih? — Odgovor: Na dan Vseh mrtvih gre mnogo duš iz vic v nebesa in po veliki milosti dobrega Boga so ta dan vse trpeče duše brez izjeme deležne javnih molitev svete Cerkve, celo tiste, ki so v velikih vicah. Vendar je pomoč, ki jo prejme vsaka duša, sorazmerna njenemu zasluženju. Nekatere prejmejo več, druge manj. Vendar občutijo vse to izjemno milost. Po božji pravičnosti prejmejo mnoge teh ubogih duš vsa dolga leta svojega očiščevanja edino to olajšavo. Toda ne na dan Vernih duš, ampak v sveti božični noči gre največ duš v nebesa.

Več stvari bi vam še povedala, toda ne smem. Če me pa vprašate, tedaj vam smem odgovoriti. Jaz sama prejemanj veliko olajšavo po dobri molitvi prečastitega P. Povejte mu, da se mu zahvaljujem zanje in za vse tiste, ki jih je dal opraviti zame. Vedno molim zanj, kot sem vam že rekla. Upam, da bom storila še več, ko bom v nebesih. Recite mu tudi, da vem, da moli zame kakor tudi za druge duše v vicah. Po božjem dopuščanju je to zanje večkrat novo trpljenje, ker vedo, da se zanje moli in vendar niso deležne teh molitev. Duše v vicah so deležne priprošenj samo toliko, kolikor dopusti Bog po njihovi pripravljenosti. To je za duše v vicah povečanje trpljenja, ko vidijo, da se moli za njihovo rešitev, vendar to ne pride v dobro njim, ampak drugim dušam. Prav malo je duš, ki prejmejo njim namenjeno molitev; največ jih je zapuščenih, ker se jih nihče ne spominja, nihče zanje ne moli.

Prav nič ne vemo, kdaj bomo rešene. Če bi to vedele, bi bilo to za nas olajšava, veselje. Vidimo sicer, da se naše trpljenje zmanjšuje, da postaja naša združitev z Bogom vedno tesnejša, toda kateri dan (po zemskem pojmovanju, kajti pri nas ne razločujemo dni) bomo združene z njim, tega ne vemo; to je božja skrivnost.

Duše v vicah poznajo prihodnost le toliko, kolikor Bog dopusti. Nekateri duše vedo več, druge manj, prav po zasluženju; pa kaj bi tudi imele od poznanja prihodnosti, če ne bi bilo vse v slavo božjo in v blagor duš?

Nič ni čudno, če satan in njegovi pomočniki včasih vedo prihodnje reči, ki se tudi uresničijo. Satan je duh, zato je bolj zvit in ima večje spoznanje kot kateri koli človek, izvzemši svetnike,

ki jih razsvetljuje Bog s svojo lučjo. Vedno hodi okrog in išče, kako bi škodoval; vidi, kaj se godi po svetu in v svoji prebrisanosti ugane prihodnje reči, ki se uresničijo: samo tako si moremo to razlagati. Gorje tistim, ki postanejo njegovi sužnji s tem, da ga sprašujejo za svet. To je greh, ki zelo žali Boga.

Ali se duše tudi kdaj motijo? Ali more Bog to dopustiti? — Odgovor: Da... toda ne za stvari, ki obstajajo, ampak za prihodnje reči, in to zanje ni nepopolnost. Ali se nam ne zdi, da tudi Bog sam večkrat spreminja svoje načrte?³ Glejte: zgodi se, da hoče Bog v svoji pravičnosti kaznovati kako kraljestvo, kak kraj, kako osebo; ta svoj namen tudi pokaže. Toda če kaka oseba v tem kraljestvu, v tem kraju razoroži njegovo pravičnost s svojo molitvijo ali drugače, tedaj bo Bog prizanesel ali zmanjšal kazen po svoji neskončni modrosti. Včasih celo dopusti, da se veliki dogodki napovedo naprej ali jih dá spoznati nekaterim dušam, da ustavijo njegovo maščevanje. Njegovo usmiljenje je tako veliko, da kaznuje šele v skrajni skrajnosti. Tako vam tudi jaz za tisto osebo, o kateri ste mi pripovedovali oni dan, nisem povedala tega, kar se je pozneje resnično zgodilo. Vendar je bilo to tisto, kar mi je dal Bog takrat spoznati. Ker se je pa ona oseba poboljšala, ji je Bog naložil samo polovico kazni, ki ji je bila namenjena, če bi se ne bila poboljšala. Vidite, od tod izvirajo misli o zmoti.

³ Tako govorjenje se prilagojuje človeški govorici, ki gleda v dogodkih samo zaporednost ne spreminjanje... Toda Bog ni vezan na čas, in zato zanj ni zaporednosti ne sprememb: njegovi sklepi so že vso večnost določeni, so nespremenljivi in večni kot je on sam.

Ali se mnogo protestantov reši? — Odgovor: Po božjem usmiljenju se del protestantov reši, toda njihove vice so dolge in strašne. Sicer niso zlorabljali milosti kot jih mnogi katoličani, toda niso imeli izrednih milosti zakramentov in drugih pripomočkov prave vere in to jim zelo podaljšuje čiščenje v vicah.

Govorim z vami bolj tiho kot navadno, ker tudi vi zadnjih osem dni pred Bogom tiše molite. Kadar se boste vi poboljšali, se bom tudi jaz.

Ali v vicah veste, kako je sveta Cerkev preganjana? Ali veste, kdaj bo to preganjanje prenehalo? — Odgovor: Vemo, da sveto Cerkev preganjajo, in molimo za njeno zmago, toda kdaj se bo to zgodilo, tega ne vem... Morda je kaki drugi duši to znano, meni ni.

Duše v vicah ne mislijo samo na svoje trpljenje, ampak tudi mnogo molijo za velike namene dobrega Boga in za osebe, ki jim lajšajo njihovo trpljenje. Duše slave in zahvaljujejo Boga za neskončno usmiljenje, katero jim je izkazal, kajti pri nekaterih je le malo manjkalo, da se niso pogreznile v pekel. Lahko si mislite, kako hvaležne so te uboge duše, da so ušle satanu.

Ne morem vam razložiti, kako vsa drugačna je zemlja v naših očeh, kot je v vaših; to more razumeti samo duša, ki se je ločila od telesa. Zemlja, na kateri je pustila svoje telo, se ji zdi samo še točka v primeri z neskončnim obzorjem večnosti, ki se odpira pred njo.

Ne bodite tako pozorni na »kaj se bo reklo«. Pravo zasluženje duše ni v tem, če sprejme potrpežljivo grajo, ki jo je nekoliko zaslužila, ampak če jo sprejme potrpežljivo takrat, ko je ni

zaslužila, posebno če je skušala ravno to, za kar je grajana, izvršiti po svojih najboljših močeh.

*

Večjo olajšavo dobivam od vaših opravil, ki jih vršite tesno združeni z Jezusom, kot od kake ustne molitve. Kajti dobri Bog usliši najprej to, kar je storjeno s čistim namenom. Čim tesneje je duša združena z Bogom, tem hitreje usliši njene prošnje. Duša, ki je kar najtesneje združena z Jezusom, je gospodarica nad njegovim Srcem. Skušajte torej doseči to združitev, ki jo Jezus že tako dolgo od vas pričakuje. Radi bi ga razveselili? Glejte, to je edino sredstvo: bližajte se vedno bolj njegovemu božjemu Srcu z veliko pozornostjo za njegove najmanjše želje. Prepustite se mu, da vas obrača in obrne, kakor mu je drago, in da ne najde v vas nikakih ovir. Kadar boste to dosegli, boste videli in umeli Jezusovo dobroto.

Z vso resnobo pazite na to, da boste delali samo zavoljo Boga. On sam naj bo priča vaših del. Varujte se, da pred nobenim opravilom ne mislite pri sebi: »To bom storila zavoljo te osebe; ako storim to takole, bo bolj ugajalo tej ali oni osebi.« Ti človeški oziri ne prijaajo dobremu Bogu, pri vas še manj. Imejte samo en namen, ugajati Jezusu, njemu samemu. Če bi obenem ugajali tudi ljudem, tem bolje. Če bi bilo nasprotno, tem slabše. Samo Bog naj bo z vami zadovoljen, to naj vam zadošča.

8. december, ob dveh. Brezmadežno spočetje. — Koliko življenj je navidezno polno dobrih del, toda ob smrti so prazna... kajti vse navidezno dobre reči, vsa sijajna dela, navidezno neopo-

rečno življenje v resnici ni bilo samo za Jezusa. Hočemo se pokazati, se odlikovati, veljati za natančne v izpolnjevanju predpisov, za prave redivnice, vidite, to je gonilna sila toliko ljudi. Toda v večnosti — koliko razočaranje! Ko bi vedeli, kako malo ljudi dela samo zavoljo Boga... O, koliko obžalovanja ob smrti, ko izgine zemška slepota! Ko bi mislili kdaj na večnost! Kaj je to življenje v primeri z dnevom, za katerim ne sledi večer za izvoljene, v primeri z nočjo, za katero ne sledi dan za pogubljene!

Človek ljubi na zemlji vse, se naveže na vse, samo Bogu, ki edini zasluži vso našo ljubezen, se odreka. Jezus čaka v tabernaklju src, ki bi ga ljubila, in jih ne najde. Komaj eno od tisoč src ga ljubi tako, kot bi ga moralo ljubiti. Ljubite ga vi! Zadoščujte mu za to zadolženo nebržnost sveta!

In v vicah ga ljubite? — Odgovor: Dà, toda naša ljubezen je ljubezen očiščevanja. Če bi ga bile na zemlji ljubile, kot bi ga bile morale, nas ne bi bilo toliko na kraju očiščevanja.

Ali v nebesih Jezusa zelo ljubijo? — Odgovor: V nebesih, dà, tam ga zelo ljubijo. Tam ga odškodujejo, toda to še ni tisto, kar on želi. Na zemlji hoče ljubljen biti, na tej zemlji, kjer sama sebe izničuje v vsakem tabernaklju, da bi olajšal ljudem dostop, in vendar ne pridejo k njemu. Mimo cerkve gredo z večjo brezbržnostjo kot mimo javnih spomenikov. In če včasih stopijo v cerkev, ali ne žalijo še bolj božjega Jetnika, ki je v njej navzoč, z mrzloto, z neprimernim vedenjem, s površno molitvijo, z nepozornostjo, namesto da bi mu prisrčno sprego-

vorili besedo prijateljstva in hvaležnosti za njegove dobre?

Povejte p. P., da pričakuje dobri Bog od njega to ljubezen, ki je tako redka, od njega, ki je vsak dan tako blizu Jezusa, ko ga prejme v svoje srce. O, recite mu, naj v teh svetih trenutkih z ljubeznijo zadoščuje za brezbriznost toliko nehvaležnih src, naj se njegovo srce topi pred Jezusom-hostijo, posebno za tiste duhovnike, ki uživajo iste milosti, pa z ledenim srcem obhajajo božje skrivnosti, ki so pred tem žariščem ljubezni mrzli kot marmor in nimajo ljube besede za Jezusa. Naj bo njegova zveza z dobrim Bogom vsak dan tesnejša, da se tako pripravi na velike milosti, ki jih Jezus hrani zanj.

Rekla sem vam, da imajo nekatere duše svoje vice ob vznožju oltarja. Niso tukaj zaradi napak, ki bi jih bile morda zagrešile v cerkvi; te napake, ki naravnost zadevajo Jezusa v tabernaklju, se zelo strogo kaznujejo v vicah. Duše, ki se čistijo pred tabernakljem, so pred oltarjem veliko bolj v plačilo za svojo pobožnost do najsvetejšega Zakramenta in za svoje spoštovanje pred svetim krajem. Tukaj manj trpe, kot če bi bile v vicah, in Jezus, ki ga gledajo z očmi duše in vere obenem, jim s svojo nevidno navzočnostjo lajša trpljenje.

*

Januar 1880. — V božični noči je odšlo na tisoče duš iz vic v nebesa; mnogo pa jih je ostalo in jaz sem med njimi. Rekli ste mi včasih, kako dolgotrajna je spolnitev duše. To je res. Tudi se čudite temu, da sem kljub tolikim molitvam, ki se opravljajo zame, še vedno v vicah. Izpopolnjevanje duš v vicah se ne vrši hitreje kot na

zemlji. Je tukaj nekaj duš, in teh je zelo malo, ki zadoščujejo samo za nekatere odpustljive grehe. Te ne ostanejo dolgo v vicah. Nekaj dobro opravljenih molitev, nekaj žrtev jih v kratkem času reši. Toda duše, kot sem jaz — in take so skoraj vse — katerih življenje je bilo prazno, ki so se malo trudile za svoje zveličanje, te morajo v kraju očiščevanja svoje življenje znova pričeti, znova spopolnjevati same sebe, ljubiti, hrepeneti po njem, ki ga na svetu niso dovolj ljubile. Vidite, zato ostanejo te duše tako dolgo v vicah. Dobri Bog mi je naklonil veliko milost, ker mi je dovolil, da smem prositi pomoči. Tega nisem zaslužila; brez te milosti bi morala ostati tukaj leta in leta kot mnoge druge.

Ali so redovnice istega samostana in udje iste družine v kaki medsebojni zvezi? — Odgovor: Redovnice ene družine niso ne v vicah ne v nebesih vselej skupaj; kajti vse duše ne zaslužijo iste kazni ne istega plačila. Vendar se poznajo v vicah in morejo medsebojno občevati, kadar dobri Bog to dovoli.

Ali moremo biti na zemlji deležni priprošnje ali vsaj misli svojih rajnih in jim dati spoznati, da se jih spominjamo? — Odgovor: Lahko pridejo semkaj spomini z zemlje, toda to je brez vsake koristi, ker sem vam že povedala, da duše v vicah vedo za osebe, ki se na zemlji zanje zanimajo. Včasih Bog tudi dovoli, da prejmete iz vic prošnje, naznanila, nasvete... Tako je to, kar sem vam večkrat pravila o svetem Mihaelu, Bog dopustil; enako tudi ono, kar sem vam povedala o vašem očetu. Vsa naročila, ki ste mi jih dali, sem vselej izvršila; a vse te stvari so podrejene božji volji.

Ali duše v vicah poznajo napake drugih, kot bodo razodete na sodni dan? — Odgovor: Navadno v vicah ne poznamo napak drugih, izjema je samo, če dobri Bog to nekaterim dušam dovoli, a te so redke.

Ali v vicah Boga popolneje poznate kot mi? — Odgovor: O, kakšno vprašanje! Seveda, me poznamo Boga mnogo bolje in ga tudi bolj ljubimo. Prav to je naša največja muka. Na zemlji ne veste, kaj je dobri Bog. Vaše pojmovanje je zelo omejeno. Toda me, ki smo odložile zemsko odelo in smo oproščene vseh ovir, o, me smo v tistem hipu spoznale Boga, njegovo dobroto, njegovo usmiljenje, njegovo ljubezen! V tem jasnem spoznanju, v tej veliki potrebi, da bi se združila z njim, koprne duša po njem, saj je Bog njeno življenje; toda nevidna sila jo odbija, ker ni dovolj čista. Vidite, to je naše trpljenje, najhujše, najgorenjše. O, ko bi se mogle vrniti na zemljo potem, ko smo spoznale Boga, kakšno bi bilo naše življenje! Toda brezplodno kesanje... Na zemlji pa ne mislijo na to, žive kot slepci. Z večnostjo ne računajo. Zemlja, ki je le prehodno bivališče in sprejme vase telesa, da postanejo prst, je edini predmet človeškega hrepenenja, na nebesa pa se ne misli. In Jezus in njegova ljubezen, to vse je pozabljeno!

Ali se v vicah duše medsebojno tolažijo v Bogu, ali so popolnoma osamljene v svojem trpljenju? — Odgovor: V vicah je vsa naša tolažba, vse naše upanje edino Bog. Na zemlji dobri Bog včasih dopušča, da prejme človek v dušnem ali telesnem trpljenju nekaj tolažbe iz prijateljskega srca, a še na zemlji je vsa tolažba prazna, če v tolažečem srcu ni Jezusa; tukaj so pa duše

popolnoma potopljene v božjo voljo in samo Bog more olajšati njih trpljenje. Vse duše trpe, vsaka po svoji zadolženosti, toda eno trpljenje je vsem skupno: odsotnost Jezusova, ki je naš živelj, naše življenje, naše vse. In me smo od njega ločene po svoji krivdi!

*

Po izvršenem dejanju ne premišljuje, če ste ga dobro izvršili. Seveda se moramo vsak dan izpraševati, kako smo vršili svoje dolžnosti, toda to izpraševanje ne sme motiti našega dušnega miru. Dobri Bog ljubi preproste duše. Pojdite k njemu z veliko dobro voljo, pripravljeni se žrtvovati in mu delati veselje. Jezus naj vam bo to, kar je otroku mati, zaupajte se njegovi dobroti in položite vse svoje dušne in telesne zadeve v njegove božje roke; skušajte samo njegga zadovoljiti, za drugo pa se ne menite!

Dobri Bog ne gleda toliko na velika dela, na junaška dejanja, ampak vse bolj na preproste opravke, na majhne žrtve, ki jih izvršite iz ljubezni do njega. Z majhno žrtvijo, ki jo pozna samo Bog, zaslužite včasih več kot z velikimi dejanji, ki jih občuduje svet. Zelo notranji morate biti, da hvale sveta ne sprejemate zase.

Dobri Bog išče duš, v katerih ni samoljubja, da jih napolni s svojo ljubeznijo, toda najde jih prav malo, ker sebičnost nima prostora za Jezusa. Ne opuščajte nobene prilike za samozatajo, posebno za notranjo. V postnem času vam bo dal Jezus posebne milosti; pripravite se nanje s podvojeno gorečnostjo in z ljubeznijo. Predvsem ljubite Jezusa! Saj ga svet tako malo ljubi in tako zelo žali.

Marija vas zelo ljubi; ljubite jo tudi vi iz vsega srca in razširjajte njeno slavo, kolikor morete.

Nikoli ne boste dovolj razumeli božje dobrote. Če bi o tem večkrat premišljevali, bi vas že to posvetilo, toda svet ne pozna usmiljene dobrote Jezusovega Srca. Vsak jo meri le z merilom svojega omejenega spoznanja. Posledica tega je, da ljudje tako slabo molijo. Malokateri znajo tako moliti, kot bi Jezus hotel. Manjka zaupanja in vendar usliši Jezus samo po iskrenosti naših želja in po meri naše ljubezni. Vidite, to je vzrok, da ljudje ne dobe milosti, za katere prosijo.

Kdor hoče biti v redu srečen, mora biti gluh, slep in mutast, to se pravi, da večkrat ohranimo zase, kar smo slišali in bi lahko povedali drugim. Nikdar se ne bomo kesali, da smo molčali. Včasih moramo kaj videti ali slišati, kot da nismo videli ali razumeli. O, ko bi spoznali, kako malenkostne so stvari, za katere se toliko ženete! Satan se poslužuje teh drobcev, da zaustavlja dušo in jo ovira storiti mnogo dobrega. Ne dajte se premotiti! Bodite velikodušni in pojdite čez te malenkosti, kot da jih ne vidite. Jezus mora imeti za vas dovolj privlačnosti, da vas ne bo mogla zaustaviti nobena stvar. Vse prihaja od njegove dobrote. Če pošilja trpljenje ali če tolaži, vse ureja njegova ljubezen v dobro svojim prijateljem.

Ne izgublajte poguma, naj pride kar koli. Če bi Jezus hotel, bi vas lahko pripeljal k popolnosti v nekaj urah, v trenutku, toda ne; rajši vidi vaše napore in želi, da sami spoznate, kako strma in težka je pot do popolnosti. Bodite zelo velikodušni! Jezus vam je že dal in vam bo še

dajal več milosti kot drugim, v zameno pa želi v vas najti dušo, vso žrtvovano, vso vdano. Od vas posebno pričakuje veliko ljubezni. Ko boste premagali sami sebe, svoja nagnjenja in delali vse v duhu vere, o, takrat se bo vera umaknila resničnosti. Dotlej pa delajte tako, kot da je Jezus vedno poleg vas, in to naj vam preide v navado, dasi je povsem nadnaravno.

Pridigarji in cerkveni predstojniki koristijo dušam samo toliko, kolikor so v zvezi z Jezusom, to se pravi, kolikor imajo njegovega duha molitve in čuječnosti, da ohranijo notranji mir, da gledajo z dušnimi očmi vedno Jezusa, da so pripravljeni vse storiti in žrtvovati za zveličanje izročениh duš.

Ali so resnične obljube, ki so navezane na molitev rožnega venca sv. Mihaela? — Odgovor: Te obljube so resnične, toda ni treba misliti, da bo sv. Mihael hitro rešil iz vic tudi tiste, ki molijo njegov rožni venec površno in si nič ne prizadevajo za posvetitev. To bi bilo napačno. Sveti Mihael stori še več, kot je obljubljeno, toda tistih, ki so obsojeni v dolge vice, ne reši tako hitro. Gotovo so zaradi tega, ker so častili svetega nadangela, njih muke zmanjšane, toda na popolno rešitev takoj ni misliti. Jaz, ki vam to pripovedujem, bi vam lahko podala za to zgleda. Neposredno so rešene samo tiste duše, ki so se v življenju vztrajno spopolnjevale in ki se v vicah očiščujejo le malih napak.

*

Francija je pred Bogom zelo zadolžena; žal, da ni sama. V tem trenutku ni ne enega krščanskega kraljestva, ki ne skuša javno ali skrito

pregnati Boga iz svoje srede. To delajo tajne družbe in satan, njih načelnik, ki seje nemir in podžiga njih naklepe. To je ura teme, toda naj delajo, kar hočejo, Bog sam jim bo pokazal, da je on gospod. Morda jim bo s trdo roko dal čutiti svojo vsemogočnost, toda tudi kaznujoč je Jezus še usmiljen.

Po posebnem dopuščanju dobrega Boga vemo v vicah, kaj se sedaj godi na zemlji, zato da molimo za velike potrebe; toda samo naša molitev ne zadošča. Če bi našel Bog nekaj duš, ki bi hotele zadoščevati, ganiti njegovo veličastvo, njegovo zaničevano božjo dobroto, bi razveselile njegovo, s toliko grenkostjo nasičeno Srce, pridobile njegovo usmiljenje, ki ne želi drugega kot odpuščati tistim, ki se ponižajo. Povejte to prednici.

V bojih svete Cerkve sveti Mihael osebno posreduje. On je branitelj Cerkve, ki je tako preganjana, ki pa ne bo nikoli uničena, kot žele hudobni. On je tudi posebni varuh Francije in ji bo pomagal zopet zavzeti mesto najstarejše hčerke svete Cerkve, kajti kljub mnogim pregreham ima Francija še veliko dobrega, mnogo vdanih duš. Kdaj bo sveti Mihael pomagal, tega ne vem. Treba je mnogo moliti v ta namen, se priporočati nadangelu, ga spominjati njegove moči in ga prositi, naj posreduje pri njem, nad čigar Srcem toliko premore. Tudi Matere božje ne smete pozabiti; Francija je njeno izbrano kraljestvo, ona jo bo rešila. Dobro je, da bi se povsod molil rožni venec; to je najučinkovitejša molitev v sedanjih potrebah.

Junaško dejanje darovanja je dobremu Bogu zelo pogodu, je v veliko pomoč dušam v vicah

in zelo zaslužljivo za velikodušna srca, ki ga izvrše. S tem, da oddajo del svojega zaslužnja, same ničesar ne izgube, ampak samo pridobe.

Za popolni odpustek vam morem reči, da ga dobi povsem le malokdo.

Ona najboljša pripravljenost srca in volje za popolno odpuščanje vseh grehov je redka, redkejša, kot mislimo.

V vicah dobivamo odpustke, ki se nam naklanjajo, samo po priprošnji in kolikor dobri Bog po našem stanju dopusti. Sicer nimamo nikakega nagnjenja h grehu, toda me nismo več pod gospodstvom usmiljenja, ampak pod gospodstvom pravice; zato tudi ne dobimo od odpustkov več kot to, kar Bog hoče, da se nam nakloni. Kadar je duša blizu svojega cilja, blizu nebes, je lahko rešena in sprejeta v večno veselje po moči enega popolnega odpustka, pridobljenega zanjo povsem ali tudi samo napol; toda za druge duše to ne velja. V življenju so zaničevale ali premalo cenile odpustke in dobri Bog, ki je vedno pravičen, jim povračuje po njih delih. Sicer so po božjem dopuščanju le nekoliko deležne odpustkov, toda redkokdaj popolnih.

Maj 1880. — Spopolnajte se brez prestanka in po vseh svojih močeh! Če le hočete, imate dovolj odločnosti, da premagate vse, kar ovira vaše združenje z Jezusom. Tako boste dosegli to, kar on hoče. Vaše življenje naj bo vedno mučeništvo! Zatajevati se vsak trenutek, to je vedno mučeništvo; toda v tem mučeništvu je najslajše veselje. Duša trpi, a tisti, za katerega trpi, ji da ob vsaki žrtvi, ob vsaki odpovedi novo milost, ki jo osrčuje k nadaljnjim žrtvam. Nič ne veseli Jezusa tako zelo, kot če vidi dušo, ki se kljub

vsem oviram bolj in bolj žrtvuje za njegovo slavo in njegovo ljubezen.

Žalostni ste, ker vidite, kako dobrega Boga v Parizu žalijo; toda ti ljudje ne vedo, kaj delajo. A še veliko bolj kot njihova bogokletstva, kot krvave žalitve neprijateljev žalijo Jezusa grehi tistih duš, ki so njemu posvečene ali pa bi morale biti.

Koliko je duš, ki jih je Bog poklical k visoki popolnosti, ki pa so ostale mlačne, ker niso odgovarjale božji milosti! Duša mora sama sebe priganjati, opominjati, izpraševati, le tako je srečna v službi dobrega Boga.

Kako malo je globokih duš v svetu!... Celo po redovnih hišah!... Duše iščejo svojo lagodnost, ne preneso najmanjše sile, in vendar, kako bi bil Bog vesel, če moremo tako reči, ako bi ga ljubile neprisiljeno, iz lastne volje. Če bi našel v redovnih družinah to pripravljenost, koliko milosti bi razlil nanje! Delajte vsaj vi, kar morete, zatajujte se, ljubite Jezusa, kar že tako dolgo od vas pričakuje.

Jezus hoče, da ga ljubite z otroško ljubeznijo, to se pravi z nežnostjo, kot skuša otrok razveseliti ljubljene starše. Vi pa ste še vedno precej hladni do Jezusa. To ni tisto, kar pričakuje od vas on, ki vas tako ljubi.

*

Avgust 1880. — Koliko brezplodnih dejanj, koliko praznih dni, ker ni ljubezni do Jezusa, ker ni čistega namena; in vse to je izgubljeno, vsega tega v nebesih ne štejejo!

Psalm 63. — Vidite, ta psalm je prav za sedanjí čas.

Vi ne napravite dobrega namena, kot želi Bog, je preveč nedoločen. Veliko več bi dosegli z določnim namenom. Za zgled: ko greste k obedu, recite: »Moj Jezus, ko bom hranila svoje telo, hrani ti moja dušo s svojo milostjo!« Pred poukom: »Moj Jezus, kakor bom sedaj jaz učila svoje otroke, tako pouči ti moja dušo!« Ko se umivate: »Moj Jezus, kakor jaz umivam svoje telo, tako operi ti moja dušo!« Tako pri vsakem delu. Navadite se, da bo vaše srce vedno z Jezusom govorilo; on naj bo gonilna sila pri vsem, kar delate ali govorite... Ali me razumete?...

Nikoli se ne opravičujte! Kaj vam škoduje, če vas imajo za krivo, dasi niste? In če spoznate svojo krivdo, ponižajte se in molčite. Niti v mislih se ne opravičujte!

2. september. — Duhovne vaje. — Danes zjutraj ste rekli patru, da me ne poslušate radi, da bi bili rajši taki, kot so drugi. To leto ste mu to že pisali. Tudi prednici ste to že večkrat rekli. Zakaj se tako branite? Ali ne dopušča tega sam dobri Bog? Vi nimate pri tem prav nič. Izkoriščajte te milosti in ne pritožujte se več. Še niste vsega slišali, kar boste morali slišati, ne vsega videli, kar boste morali videti. Povejte to patru! Recite mu tudi, da nisem satan, saj sam tega več ne misli. Edino vi se še vedno bojite. Pomirite se in dobro opravite duhovne vaje. Po duhovnih vajah morate biti drugačni! Nič več drugih spominov in razglabljanj o svoji preteklosti. To je golo samoljubje in nič drugega! Veliko bolj odprite svoje srce milosti, oklenite se Jezusa in ne izgublajte dragega časa z vednim izpraševanjem, zakaj to, zakaj ono. Dobri Bog ima za vas velike milosti, kakor tudi za

tistega, ki vam ga je poslal, da vas vodi. Spoštljivo molite božje načrte in ne raziskujte jih. Pater bo povedal v govorih marsikaj za vas, dasi sam ne bo mislil na to. Jezus bo to dopustil; izrabite dobro te duhovne vaje, ki so odločilne za vas.

Samo dela, izvršena v veliki ljubezni pred božjim obličjem in v izpolnjevanju božje volje, zaslužijo neposredno nebeško plačilo, ne da bi morali skozi vice. Kako slepi so ljudje v tem pogledu!

*

November. — Duhovne vaje so končane, toda za vas še ne. Nadaljujte jih vse leto in vedno v svojem srcu; tudi v največji zaposlenosti imejte svoj kotiček, kjer se zberite ob božjem Srcu in ga nikoli ne pustite izpred oči. Zadnje leto ste bili zelo raztreseni; odslej naj ne bo več tako. Obljubili ste dobremu Bogu in patru, da boste pričeli novo življenje; na vsak način morate držati besedo. To vas bo precej stalo, toda ali vas bo pozneje manj? Pogum! Vse mine in mi sami hitimo z bežnim časom tako, da niti ne opazimo. Koliko časa vas že Jezus zasleduje! Po tolikih milostih, ki vam jih je naklonil, mu ne boste odrekli popolne predaje v njegove svete roke. Če dopustite, da deluje v vas, kako hitro boste sveti..., velika svetnica, saj to hoče od vas. Ali vam ni pater te dni v njegovem imenu rekel, da za vas ni srednje poti? Kolikokrat ste že to slišali in se nič ne menite, dasi bi vam moralo biti tako sveto. Zdi se mi, da ste šele sedaj postali nekaj bolj pozorni na to in da vas je ta obnovljena beseda zadela. Mislite večkrat na to, stvar je resna. Rekla sem vam že, da želi Jezus

od vas samo malo napora, vse drugo bo storil sam. Bodite velikodušni! Kaj vse bi dosegli pri dobrem Bogu, če bi bili, kakršno vas hoče imeti. Kako tesno se hoče z vami združiti! S kakšnim veseljem vas hoče napolniti! Ko bi vedeli! O, kako je Jezus dober za vas! Pokličite si večkrat v spomin posebne milosti, s katerimi vas obisiplje.

Prednica vam je rekla, da je zavoljo vas še za letos prosila patra; vi sicer niste prav verjeli, vendar je res; storila je to po božjem navdihovanju, da drug drugega bolje spoznata. Izkoristite to milost, ki ne bo zadnja; storite vse, kar vam svetuje; odprite vselej vso svojo dušo, da bo v nji bral kakor v knjigi. Če bi vas poznal, kot vas poznam jaz! Seveda vas tako hitro ne more spoznati, za to je treba časa. Vse vaše včerajšnje misli v tej zadevi so bile od hudobnega duha. Rad bi preprečil dobro; skušal bo še, ne poslušajte ga! Skrbno hranite velike milosti duhovnih vaj, da jih ne izgubite. Žrtvujte se od jutra do večera, da tako spolnujete voljo božjo. Obilno vas bo nagradil.

Zakaj sem začutila toliko ginjenje ob prvih patrovih besedah? — Odgovor: To je bil začetek milosti, ki vam jih bodo prinesle duhovne vaje. Med posameznimi dušami je neka privlačnost, ki si je same ne morejo razložiti. Dobri Bog je naredil dušo g. patra in vašo tako, da sta druga za drugo: od tod to ginjenje, ki ste ga občutili in ga boste morda še. Molite mnogo za patra, ki ga vam je Jezus dal, da vodi vašo dušo k njemu. Potreben je večjih, izdatnejših milosti kot drugi, da mu ne upade pogum. Njegovi dnevi so polni dela in napora, njegovo življenje je

trdo, mučno. Podpirajte ga z molitvijo! Doslej ste sicer molili zanj, toda to ni bilo dosti. Darujte v njegove namene svoje delo, svoje vnanje trpljenje, kako žrtev; z eno besedo, vklenite ga v svoje zasluženje, a vi se vklenite v njegovo. Jezus ima z njim kakor z vami velike namene; vidite, zato je pripustil, da se obrnete nanj in mu odkrijete svojo dušo. Spoštujte ga kot svojega očeta, ljubite ga, bodite mu podložni kot dober otrok in Bog bo z vami zadovoljen. Naj vam ne bo odveč, da sem vam to povedala, morala sem vas poučiti. Povejte tudi patru! Razumete?

Duhovne vaje so bile dobremu Bogu zelo pogodu in zelo koristne za duše. Jezus veselo gleda, kako se redovne duše vračajo k njemu in ga iščejo kot svoj edini cilj. Saj zato jih je poklical v svojo službo. Toda kako lahko se pozabi na zemlji celo na to, kar je najsvetejše! Dobre duhovne vaje pomagajo dušam zopet k prvotni gorečnosti; to so dosegle vaše duhovne vaje. Potolažile so tako dobro Jezusovo Srce.

Kako kratko je naše življenje v primeri z večnim veseljem! Ob smrti resnično ne boste mislili, da ste kaj preveč storili. Bodite zelo veliko-dušni, ne poslušajte sami sebe! Glejte vedno na cilj, ki vam ga je zastavil Jezus: svetost, čista ljubezen... in potem srčno naprej brez pogledavanja nazaj!

Križi, veliki križi, tisti, ki stro srce, so delež božjih prijateljev. Pritožili ste se te dni pri Jezusu, da vam je poslal to leto toliko bridkosti. Sicer je res, toda zakaj se vam zde ti križi tako težki? Zato, ker ne ljubite dovolj. O, saj s križi še ne bo konca. To, kar ste trpeli doslej, je bil samo uvod k temu, kar vas čaka. Ali vam nisem

rekla, da boste vedno trpeli telesno ali duševno, ali večkrat oboje hkrati? Ni svetosti brez trpljenja. Kadar se boste popolnoma prepustili milosti, kadar bo Jezus sam gospodar vaše volje, vas še tako težki križi ne bodo več težili. Ljubezni bo vse použila. Od tedaj naprej boste trpeli, mnogo trpeli, saj pač ni delo trenutka, da se duša odpove vsem stvarjem in dela vse samo iz čiste ljubezni. Jezus radosten gleda vaše prizadevanje. O, ko bi ga na zemlji bolj poznali! Kako je pozabljen! Vsaj vi ga ljubite! Zadoščujte mu! Prizadevajte si vedno bolj, da bi ga razveseljevali! Delajte nenehno, da kmalu dosežete to, kar hoče od vas!

*

16. september. — Te dni ste nekaj bolj zadovoljni s seboj in tudi Jezus je zadovoljen z vami, ker si prizadevate, da bi ga razveseljevali in bili z njim v tesnejšem stiku. Toda ne mislite, da ste že vse dosegli; to je šele majhen začetek one združitve, v kateri hoče biti z vašo dušo. Kajne, kako malo razumejo ljudje tisto odpoved, ki jo zahteva Jezus od duše, katero je izvolil zase? Duša misli, da ljubi, si domišlja, da je že sveta, ker se ji zdi, da občuti nekaj več ljubezni kot navadno, toda vse to naravno čustvovanje ne pomeni nič. Treba je, da se duša dvigne, da se vedno bolj odtrga od vsega, kar jo obdaja, posebno od sebe, od samoljubja, od svojih strasti, da pride do božje združitve, in Jezus sam ve, koliko žrtev to zahteva. Treba je več kot ene žrtve, srce se mora dati tako rekoč zmleti, da se osvobodi vsake človeške ljubezni; to je težko! Malo duš to razume. Vi, ki po velikem Jezusovem usmiljenju to nekoliko razu-

mete, vi, ki vas tako ljubi, stopite na to pot odpovedi in odmiranja! Mislite večkrat na njegovo nežnost, ki jo je imel za vas, kako daleč vas je šel iskat, kako je odstranil vse težave na vaši poti. Za nobeno ni storil toliko kot za vas. Vsak dan vas obsiplje z izbranimi milostmi. Pomislite, kaj je storil za vas te dni; zato pričakuje od vas več velikodušnosti kot od drugih, manj obdarjenih, od katerih ne zahteva tolike popolnosti. Zahteva tudi popolno vdanost v vseh preizkušnjah, posebno veliko ljubezen. Vaša duša, vaše srce naj se kar izgubi v njem, da boste delali vse le njemu na ljubo. Dvignite se nad zemljo in nad vse, kar vas obdaja, in se potopite v njegovo sveto voljo! Tako daleč morate priti, da se ne boste ločili od njega tudi ne za trenutek. Ne mislite, da vas bo to oviralo pri izpolnjevanju dolžnosti. Ne; spoznali boste polagoma, da je ravno nasprotno res in da je z Jezusom najbolj združena duša tudi najnatančnejša v izpolnjevanju dolžnosti; on, ki ga ljubi, dela zanjo; saj je tako rekoč samo eno z njim. Pomislite, če nima duša tako najboljšega vodstva in največje pomoči pri vsem, kar dela. Kako blažilno vpliva bogoljubna duša na druge; to more samo ona; vsak drug vpliv je brezploden. Samo z Jezusom združena duša ima moč nad njegovim Srcem, je njegova gospodarica, ničesar ji ne odreče. Še več bi vam mogla o tem povedati, toda ne bi me razumeli. Treba je čakati od Boga določene ure. Če le hočete, ne bo treba dolgo čakati. Jezus zelo želi združiti se z vami popolnoma, želi bolj, kot morete to sedaj umeti. Bodite zelo pozorni nase; tako dobro je Jezusa ljubiti, tako prijetno je preiti neposredno, brez zadržka, od tesne zdru-

žitve z Jezusom na zemlji k še tesnejši v nebesih. Razmišljajte o tem, kar vam pravim. Eno samo dejanje, ki ga, tesno združeni z Jezusom, s čistim namenom darujete zame, mi je v večjo olajšavo kot mnogo ustnih molitev. Čim hitreje se boste spopolnili, tem prej bom rešena.

Prednica je zadnje dni res veliko trpela, toda en sam dan takega trpljenja je bolj zaslužen zanj in za redovno družino kot deset in več zdravih dni, ko lahko dela in opravlja dolžnosti svoje službe.

*

29. september. — Da, znano mi je, koliko trpi pater. Ako bi me bili vprašali, če se mu je kaj olajšalo, bi vam bila odgovorila, da ne in nič drugega, ker vas ne bi hotela vznemirjati. Vas bi potrla, če bi vedeli, koliko trpi. In ker nedvomno po posebnem navdihovanju pred Bogom več mislite nanj kot navadno, se mi zdi, da je bolje, če vam sam pove o svojih preizkušnjah; Jezus misli nanj. Duše, ki jih tako objokuje, so sedaj v vicah, toda le za kratko; posebno duhovnik, ki ga je dobri Bog poklical po plačilo, in oba mladeniča, ki ju je s smrtjo obvaroval dušnih nevarnosti na zemlji, kjer se tudi najboljše lahko skvari. Recite mu, naj se potolaži ob misli, da ga Jezus zelo ljubi in mu hrani, bolj kot drugim, poseben prostor v svojem Srcu. Tukaj naj se spočije, tukaj naj črpa njegova duša novih moči za nadaljevanje tega, česar se je lotil za svojega božjega Učenika.

2. oktober. — Molite večkrat na dan: »Moj Bog, izvrši v meni vse svoje namere in ne dopusti, da bi ti stavila ovire. Moj Jezus, hočem

to, kar ti hočeš, ker ti hočeš, kakor ti hočeš in kolikor ti hočeš.«

Nedelja, 3. oktober. — Ko bi vam bilo dano, da bi razumeli, kako brezčutno in zaničljivo ravnaajo z Jezusom na zemlji, ne samo poprečni svet, ampak kako ga žalijo, zasramujejo, zasmehujejo celo tisti, ki bi ga morali ljubiti! Koliko nebrižnosti je v samostanih med redovniki in redovnicami, njegovim izvoljenim ljudstvom! Z njim, ki bi jim moral biti prijatelj, oče, ženin, ravnaajo kakor s tujcem. Ista nebrižnost je med duhovniki. Prav sedaj, bolj kot kdaj, ravnaajo z njim kot enak z enakim. Tisti, ki bi morali trepetati ob misli na svojo vzvišeno službo, jo opravljajo tolikokrat mlačno kakor naveličani. Koliko jih je res globoko duhovnih? Njih število je majhno. V vicah je mnogo duhovnikov, ki izmivajo svojo nebrižnost, svoje življenje brez ljubezni. Njih zadolženo površnost očiščujejo tukaj ogenj in muke vseh vrst. Presodite po vsem tem, koliko ima dobri in ljubeznivi Bog med svojimi stvarmi takih, ki ga ljubijo in mu zadoščujejo. Zelo malo jih je. Vidite, to je velika bolečina Jezusovega Srca: nehvaležnost tistih, ki so njegovi. In vendar je njegovo Srce tako polno, tako prekipevajoče ljubezni in samo išče, kam bi jo izlilo. Jezus išče duš, ki so odmrle same sebi; vanje bi izlil svojo ljubezen v potokih, bolj kot je to kdaj storil kateri koli duši. O, kako malo poznajo ljudje Jezusa, njegovo usmiljenje, njegovo ljubezen! Vse hočejo proučiti, vse poznati, samo tega ne, kar bi jim bilo v pravo srečo. Kako žalostno!

Ne bodite nikoli nezadovoljni, ne na zunaj ne v duši. Storite vse, kar morete, da se izognete na-

sprotovanju. Če se kljub temu zgodi, da iz nerodnosti ali iz zlobe vsi ne store tega, kar bi morali, tedaj ostanite mirni. Čemu se vznemirjati po storjeni napaki, to je ne bo popravilo. Tako bi bili dve napaki namesto ene.

14. oktober. — Med mojo zahvalo po obhajilu. — Najmanjša vaša nezvestoba, najmanjša pozaba, najneznatnejša malomarnost Jezusa boli in njegovo dobro in ljubeče Srce bolj zadene kot kakršna koli žalitev katerega njegovih sovražnikov. Zato čujte kar najbolj skrbno nad seboj; naj vam nič ne uide. Da bi mogel priti Jezus z veseljem počivat v vaše srce, kjer bi ga odškodovali za vse grenkosti, s katerimi ga napaja svet. Ravnajte z njim kot z najboljšim očetom, kot z najbolj ljubljnim ženinom. Tolažite ga, zadoščujte mu s svojo ljubeznijo, z nežnostjo za žalitve, ki jih prejema vsak dan. Z vsem srcem delajte za njegovo slavo. Pred njim pozabite nase in bodite prepričani, da bo ob vaši pozabi nase sam mislil na vaše potrebe in bo za vas več storil, kot bi mogli sami storiti.

16. oktober. — Oseba, ki so ji izročene duše, si lahko na vse načine prizadeva, jih opominja, jim skuša navdahniti več pobožnosti, toda vse njeno prizadevanje bo zaman, če ni sama duhovna. Če je, bo iz preobilnosti svoje pobožnosti izlivala v njihova srca; če pa ni, kar bi morala biti, če ne živi v zvezi z Jezusom, bodo njene besede sicer zadele ušesa, a do srca ne bodo prišle, njeno prizadevanje ne bo blagoslovljeno. Vidite, kako potrebna je zveza z Jezusom!... Kajne?... In to je tudi edino prava sreča na zemlji.

*

November 1880. — Če morate koga opominjati za manjše ali tudi za večje napake, storite to zelo milo, včasih tudi odločno, če to napaka zahteva, toda z malo besedami in nikdar v razburjenosti, ker tak opomin škoduje duši, ki ga da, in oni, ki ga prejme. Ne očitajte otrokom starih napak. To je precej razširjena slaba navada, ki dobremu Bogu ni ljuba. Osebe, ki tako delajo, zagreše napako. Kdo more reči, da otrokom te napake niso že odpuščene? Čemu jih spravljati na dan? Tako dobri Bog ni delal. Prav je, da se vedno ponižujemo zaradi svojih napak, da v skesanosti srca pred Gospodom nanje mislimo, toda nikdar ne omenjajmo nekdanjih napak bližnjega. Če hoče krščanska duša in še veliko bolj redovna duša ugajati Jezusu, naj ravna z bližnjim tako, kot želi, da bi Jezus z njo ravnal. Zapomnite si to dobro in o priliki ravnajte po tem!

Naj vas ne vaše dolžnosti ne stvari ali življenjske skrbi nikdar tako ne obvladajo, da bi duša izgubila prostost in se ne bi mogla več vsak trenutek zediniti z Jezusom, da ne bi mogla več spoznavati in izpolnjevati njegove svete volje. Sprejmite vsako trpljenje vdano, saj ga dopušča Jezus, ki more iz hudega pripraviti največje dobro. Pojdite z vso preprostostjo pred tabernakelj in zaupajte Jezusu, kar vas teži, vse, kar težko prenašate: njegovo Srce bo vse olajšalo. In kadar je v vaši duši veselje, posebno tisto veselje, ki ga okuša duša v redkih presledkih v službi dobrega Boga, ga sprejmite ponižno in zelo hvaležno, toda mislite, da zemlja ni kraj počitka, ampak le pregnanstvo, kraj dela in trpljenja.

Glejte, kako vse mirno mineva. Naj vas nič ne ustavlja! Vaše edino zadovoljstvo, vaš edini

počitek naj bo Jezus. Delajte samo zanj, njegova ljubezen naj vas osrčuje. Za tako dobrega Boga ne boste mogli nikoli preveč storiti. Čim bolj se boste odrekali vsemu, kar vas obdaja, tem bolj vas bo Jezus napolnjeval s svojimi izbranimi milostmi, s svojo božjo nežnostjo. Tako boste postali ravnodušni za stvari, za katere nekoč niste bili; tudi to je usmiljenje tistega, ki vas ljubi, ker želi od vas to odpoved. Pričakuje jo od duš, katere je zase izbral. Jezus dopušča, da je takim izvoljenim dušam zoprno vse, kar ni on sam. Dopušča, da jim je mučno vse, kar ne zadeva neposredno njega samega. S tem jih hoče dovesti do tega, da izločijo iz svojega srca vse človeško, da jih napolni s svojo milostjo in da v njih prekipava njegova ljubezen.

*

November. — Obhajilne dni, ko je prva maša, bi mogli zajtrkovati šele malo pred osmo uro. Za to ni treba več kot tri minute. To vam pravim zato, ker želi dobri Bog, da podaljšate zahvalo po sv. obhajilu, kolikor morete. Tako bi pridobili zanj četrtinko ure. Prva četrtinka ure bo za vas kot navadno. Kajne, koliko veste povedati Jezusu? Druga četrtinka ure naj bo zanj. Lahko porabite za to tudi male dnevnicе in večji del maše. Izprositi si to dovoljenje pri prednici. Vidite, kolike milosti! Po posebni Jezusovi naklonjenosti ostane po svetem obhajilu sveta hostija dolgo časa v vas. Izrabite zelo hvaležno te svete trenutke, ko ste srce ob Srcu z njim, ki ga nebesa ne morejo obseči, in morete od njega vse izprositi. Kolika ljubezen Boga za ubogo stvar, da se spusti z njo v razgovor kakor prijatelj s

prijatelj! V teh trenutkih molite, zahvaljujte se, prosite in predvsem zadoščujte za vse žalitve, ki jih prizadevajo Jezusu ljudje v teh nesrečnih časih. Kako je žaljen dobri Jezus! O, ljubite ga zelo! Vi veste, kako vas ljubi, saj imate za to dokaze.

Dokler smo na zemlji, ne moremo razumeti, kaj dobri Bog zahteva od duše, ki se očiščuje v vicah. Vi mislite, da mnogo dobro opravljenih molitev kar hitro dvigne dušo iz vic v večno veselje, toda temu ni tako. Kdo more razumeti božje sodbe? Kdo si more predstavljati tisto čistost, ki jo mora imeti duša, preden postane deležna večne sreče? O, če bi to vedeli, če bi o tem razmišljali na zemlji, kako vse drugačno bi bilo naše življenje! Premislite z vso resnobo, koliko odpustljivih grehov naredi na dan duša, ki je površna, premalo skrbna za svoje zveličanje in ki tiči vsa v zemlji... Koliko minut da dobremu Bogu? Ali sploh na to kaj misli? Vidite, 365 takih dni v letu... In če se nabere več takih let! Taka duša umrje z mnogimi neodpuščenimi odpustljivimi grehi, ker nikdar ni mislila nanje. Morda je v taki duši komaj še iskrica ljubezni, ko pride na odgovor pred večnega Sodnika. Njeno življenje je prazno, brez ljubezni, brez čistega namena, zato ga mora v očiščevanju znova pričeti. Duša, ki bi bila morala živeti po božje, ni živela za Boga in zato mora zopet pričeti svoje življenje in to v nezaslišanem trpljenju. Na zemlji ni izkoriščala božjega usmiljenja. Bila je sužnja svojega telesa; v vicah mora zadostiti do zadnjega novca in zopet pridobiti prvotno lepoto. Tako je z dušami, ki se malo menijo za svoje zveličanje. Drugače pa je s tistimi, ki so še bolj zadolžene.

Ljubite Boga tako, da vam ne bo treba priti semkaj v trpljenje, ki je brez zasluženja. Zemsko trpljenje je zaslužno, ne izgublajte ga! Predvsem pa ljubite! Ljubezen izbriše mnogo grehov in stori, da se jim izognemo, ker nočemo žaliti njega, ki ga ljubimo. Duša, ki Jezusa resnično ljubi, je vedno na straži, da ga nikdar ne razžali.

V vicah je mnogo duš, ki se zanašajo na vas, da jih boste rešili. Molite zanje z vso dušo!

*

1881. — Telesno in dušno trpljenje je delež Jezusovih prijateljev na zemlji. Čim bolj Jezus dušo ljubi, tem večji delež ji da od trpljenja, ki ga je prestal iz ljubezni do nas. Srečna duša, ki je tako odlikovana! Koliko zasluženja si lahko nabere! To je najkrajša pot v nebesa. Ne bojte se torej trpljenja, nasprotno, ljubite ga, ker vas približuje njemu, ki ga ljubite. Ali vam nisem že rekla, da vam bo ljubezen osladila to, kar se vam zdi grenko, zaradi tega, ker ne ljubite dovolj. Najzanesljivejše sredstvo, da pridete kmalu do tesne zveze z Jezusom, je ljubezen, toda ljubezen v zvezi s trpljenjem. Doslej ste imeli že precej križev, toda niste jih tako ljubili, kot Jezus želi. Ko bi umeli vrednost trpljenja! Bridkosti so najslajše nežnosti, ki jih izkazuje božji Ženin tistim, katere hoče tesno združiti s seboj. Tako odlikovanim dušam pošilja trpljenje za trpljenjem, bridkost za bridkostjo, da jih odtrga od vsega zemskega. Nato šele more govoriti njihovemu srcu. Kaj se dogaja ob teh božjih razgovorih? Zvedeli boste, če le hočete. Jezus ima pripravljene milosti, ki jih bo izlil v potokih na

vas, ko vas bo našel pripravljeno in sposobno, da jih prejmete.

Jezus hoče, da delate iz čiste ljubezni do njega, da iščete v vsem slavo božjo, da imate njegga samega za zaupnika svojega veselja in svojega trpljenja, da ničesar ne storite, preden niste njega prosili nasveta in luči, in da nočete drugega plačila kot njega. Vi ste se za to pred mnogimi leti obvezali. »Moj Jezus,« ste takrat rekli, »naj ne dobim nikoli priznanja na zemlji za to, kar bom storila. Ti sam mi zadoščaj!« Kaj mislite sedaj o tej prošnji? Ali se je uresničila? Videli boste, da se Jezus v velikodušnosti ne da prekositi. Mislite tudi na to, da me ne bodo toliko vaše molitve dvignile v božje gledanje, ampak veliko bolj vaša popolna dela, vaša tesna združitev z Jezusom. Verjemite mi, da je imel Jezus velike namenë z vašo dušo, ko me je poslal k vam; ko bi vam smela razodeti, kar vem o tem!... Kako zelo vas Jezus ljubi! Koliko ljubeznivost, koliko pripravljenost je pokazal za vas! Kako ga celo vaša nebrižnost ne odbije! So trenutki, ko ste tako mrzli, tako malo pozorni do Boga, ki je tako dober. Prosite ga odpuščanja za vse te napake in ravnajte z njim, kot ravna dober otrok z najboljšim očetom. Ne bojte se, da bi mu bili nadležni. Tako zelo želim, da bi bili zaupni do njega. Razveseljujte ga neprenehoma od jutra do večera, ne glede na svojo naravo.

April 1881. — Vzrok, da ne napredujete v popolnosti hitreje, je pač, ker vaša volja ni dovolj zedinjena z božjo voljo. Preveč iščete sebe. Kak trenutek se bojite sami sebe. In Jezus potrpežljivo čaka ob vaši neodločnosti!... Kdo pač pri tem izgublja? To ste vi! Vendar, ko bi vedeli,

kakšne milosti hrani Jezus za vas, kako želi, da bi se združil z vami, bi mu dali svojo uporno voljo, ki danes hoče in jutri zopet noče, dali bi jo njemu, ki vas prosi tako dobrohotno in ljubeznivo.

Jezus vam ne bo dal miru, dokler ne boste dosegli tiste popolnosti, ki jo od vas zahteva. Obračajte, kakor hočete: dokler vaša volja ne bo eno z njegovo, dokler boste mislili nase, dokler ne boste delali v njegovi navzočnosti, v njegovo veselje, dotlej ne boste imeli notranjega miru.

*

1882. September. — Jezus je veliko storil za vas in bo storil še več, toda sodelovati morate z milostjo, biti morate velikodušni. Duše, ki dosežejo popolnost, katero zahteva, so gospodarice njegovega Srca; ničesar jim ne odreče. Kadar boste to dosegli, bosta z Jezusom eno. Njegova čustva bodo vaša, njegove misli vaše, njegove želje vaše. Bodite torej dobri, pohitite, da postanete velika svetnica, da boste množili slavo svojega edinega Prijatelja, ki čaka, da vas napolni s svojo milostjo.

Premalo si še prizadevate, da bi čuli nad svojo notranjostjo in da bi živeli v Jezusovi navzočnosti. Poskusite, potrudite se in čutili boste božjo pomoč. Jezus hoče samo malo dobre volje, vse drugo bo storil sam. Vprašajte se vsak dan: »Kaj sem, odkar mi naklanja Jezus toliko posebnih milosti? Kaj bi morala biti? Kaj bi bila, če bi bila vedno odgovarjala tem milostim?« Ta kratka razmišljanja bodo dobro dela vaši duši. Razmišlajte o tem prav resno; božja volja je to, kar sem vam povedala. Bog hoče, da se z vso

resnobo spolnujete, ker od vaše popolnosti zavisi popolnost mnogih.

Jezus vas tako ljubi, da vas hoče obdariti z izbranimi milostmi, s posebno naklonjenostjo, ki so je deležni samo njegovi najboljši prijatelji. Prikličite s svojimi molitvami in s svojimi žrtvami tisti srečni trenutek, ki bo videl božjo združitev vaše duše z Jezusom. Priznajte pred božjim Prijateljem vso globino svoje slabosti, brezno svoje revščine in pustite ga, naj dela v vas. Njegova ljubezen rada obogati zlasti najbednejše. Pri tem najlepše zažari njegova dobrota.

O, zelo ljubíte Jezusa! Oklenite se ga močnejše, kot si more kdo misliti. Oklenite se ga z vso močjo svojega srca: živite samo še njegovi ljubezni.

Iz ljubezni do Jezusa ljubite tudi vse, ki so okoli vas in imate z njimi opraviti. Ne bojte se, da pri tem razsipljete svojo ljubeznivost, svoje molitve, svoje zatajevanje, svojo uslužnost. Čim bolj duša Jezusa ljubi, tem bolj ljubi tudi svojega bližnjega.

30. oktober. — Vedno se pritožujete, da bi bili radi, kot so drugi, toda z mano še niste končali. Poslušati me boste morali, dokler bo Bog hotel. Izmikajte se, kolikor hočete, povedati vam moram še marsikaj. Morda vas bodo ta poročila počasi zmodrila.

25. december. — Ne bodite žalostni, ker še vedno nisem v nebesih. Res sem vam rekla: »V nebesa pojdem šele tisti dan, ko boste dosegli popolnost, ki jo Bog od vas zahteva.« Vendar ne mislite, da boste naenkrat dosegli tisto popolnost, h kateri vas Jezus kliče. Popolnost ima več stopenj in ta, ki jo Bog od vas zahteva, ni prva.

Veste, da vas Jezus ljubi, dasi ste še daleč od onega stanja, v katerem hoče videti vašo dušo. Vaš ljubi Prijatelj ve, da bi bilo treba čudeža za dosego popolnosti, ki jo zahteva od nekaterih duš, toda tega čudeža noče narediti. Treba je stopati korak za korakom po poti, ki je včasih tako strma. Da dosežete cilj, kakor Jezus želi, morate popolnoma odmreti sebi, odreči se lastni volji in samoljubju. Tako daleč pa še niste prišli. Ako ste po krivem obdolženi, če se vam podtikajo nameni, ki jih nimate — saj veste, o čem govorim — vas te reči ne smejo vznemirjati. To dopušča dobri Bog, da se zatajujete in se odtrgate od vsega, kar ni on. Hoče vas dovesti do tega, da nobena stvar ne bo več vznemirjala vaše notranjosti: ne bridkosti ne radosti ne nasprotovanja, ampak da pojde vse to samo mimo vas. On sam hoče vase sprejeti vse moči vaše duše, izpolniti vse njene želje, popolnoma utešiti vaše srce, vam biti vse v vsem. To pa, verujte mi, ni delo enega dne.

Ne, vi niste preveč dobri! V nekaterih primerih je bolje popustiti, kot vztrajati pri svojem. Podala vam bom sredstvo, da boste ravnali tako, kot Jezus zahteva. Preden stavite kak predlog, preden daste zaslužen opomin kaki učenki ali komur koli, se zberite za trenutek; nato se postavite na stališče tiste, ki jo nameravate opominjati, in ravnajte z njo tako, kot bi želeli, da bi se ravnalo v podobnem primeru z vami. S tem bo Jezus zadovoljen.

1883. — Zopet je odšlo leto v večnost. Tako odhaja drugo za drugim. Dnevi slede drug za drugim, dokler ne pride konec kratkega zemskega življenja in se bo pričelo dolgo življenje večnosti. Porabite dobro vsak trenutek. Vsak

vam lahko pridobi nebesa in vas reši vic. Vsako dejanje, izvršeno s čistim namenom, vam bo zaslužilo višjo stopnjo nebeške slave in pridobilo novo stopnjo božje ljubezni. Iz vseh dejanj popolnega življenja se sklepa veriga ljubezni, ki vedno bolj priklepa dušo na njega, ki ga ljubi. Ko bo vključen zadnji člen te verige, bo Jezus pretrgal slabotne vezi, ki so zadrževale dušo, polno zasluženja, v telesu, s katerim je bila združena na zemlji. Tedaj se bo še tesneje združil z osvobojenko za vso srečno večnost. Ali razumete, kako srečno je življenje, čigar trenutki so vsi polni Jezusa, četudi mu je primešanih še toliko prehodnih grenkosti?

Če že nekaj minut razgovora z Jezusom srečno dušo tako očara, da pozabi vse prestalo trpljenje, kaj bo šele ob večni združitvi? O, če bi to vedeli, če bi mogli to razumeti, kako bi nad vse goreče delali za svojo spopolnitev, ko vam daje Jezus vsa sredstva, da jo dosežete. O, če bi imele me samo pet minut dragega časa, ki ga izgubljate z vednim razmišljanjem, ali je to, kar vam povem, resnično ali ne, kaj ne bi storile zanj, po katerem tako hrepenimo! Hudobni duh vas včasih slepi in stori, da niste pozorni na to, kar vam pripovedujem. On pač dobro ve, kaj bo posledica tega. Onemogočite izvršitev njegovih nakan, pojdite velikodušno na delo, posvečujte se in to leto naj bo začetek tistega popolnega življenja, ki ga Jezus že tako dolgo od vas pričakuje!

Ob začetku novega leta sklenite, da ne boste nič nepotrebnega govorili. Ne izražajte svojih čustev, razen če ste k temu primorani; celo v potrebnih primerih govorite malo... Ničesar ne glejte iz radovednosti! Vsako jutro naj dobi Je-

zus vaš prvi pogled, vašo prvo misel, vašo prvo besedo, ki naj bo beseda hvaležnosti in ljubezni! Ob vznožju tabernaklja položite svoje srce v Jezusovo za ves dan in se razgovarjajte z njim do večera. Zvečer zopet ob njegovih nogah objokujte svoje napake in se mu zahvaljujte za prejete milosti... Saj veste, kaj sem vam o tem povedala.

Bodite v tej vaji zvesti! Jezus hoče od vas zelo čiste namene in ljubezen brez konca. Ne prizanašajte si! Čim bolj se duša žrtvuje, tem srečnejša je. Ljubezen se vrača z ljubeznijo, to je res, toda ljubezen se vrača tudi s hvaležnostjo, z odpovedjo, s popolnim darovanjem samega sebe. Žrtvujte se torej, dajte se brez pridržka!

Trpljenje je vedno predhodnik ljubezni... Je stopnja ljubezni, ki jo dosežejo samo tisti, ki so mnogo in dobro trpeli. Govorim vam pred vsem o notranjem trpljenju.

Največje trpljenje, ki ga more imeti Jezusa resnično ljubeča duša, je v tem, da ga ne ljubi tako, kot bi želela.

O, kako vas Jezus kljub vaši bedi in vaši mrzloti ljubi! Vidite, dobrotno vas priteguje nase s svojo milostjo, po trpljenju in preizkušnjah vas trga od stvari in po ljubezni se hoče tako tesno združiti z vami, da bi postali tako rekoč drugi Jezus.

Mati O... je v globini vic. Redovne osebe, duhovniki in duše, ki jih je Bog obsipal z milostjo, imajo strašne vice, ker so zlorabljale sredstva za posvetitev, katera jim je dal Bog.

*

Maj. — Duhovne vaje 1885. — Bog ima dovolj sredstev, da doseže svoj namen, če hoče od kake duše kaj posebnega.

To, kar hrani Bog, je dobro shranjeno. Razodel bo, kadar bo njemu ljubo. Zavoljo vas je Bog že od vekomaj določil pripraviti in posvetiti osebo, o kateri vam govorim. Posvečujeta se medsebojno, druga drugo.

Dobri Bog vas ljubi, ljubite ga! Naj se v teh duhovnih vajah vaše zedinjenje z njim še bolj utrdi, vaša ljubezen naj se poglobi, vaša volja naj bo ena z Jezusovo, njegove zadeve naj bodo vaše!

Čemu se toliko vznemirjate zaradi patra? Vse, kar dobri Bog stori, je prav. Ali ga ni on sam za vas pripravil in ga vam dal? Zakaj bi ga vam vzel? Njegovi načrti so nedoumni. Česa vsega ne stori, če hoče imeti dušo popolnoma zase! Kakšnih nepoznanih sredstev se ne poslužuje! Zaupajte popolnoma svojemu Jezusu, ne bodite nikdar nezaupni glede njegove dobrote. Čim boljši boste, čim bolj boste hoteli samo njemu ugajati v vsem, tem velikodušnejši bo do vas.

Te duhovne vaje morajo biti začetek tiste velike popolnosti, h kateri vas vabi Jezus že tako dolgo.

V teh duhovnih vajah pričakuje Jezus mnogo od vas. Dal vam je novo milost, zelo dragoceno... Česa še potrebujete? V zahvalo se mu popolnoma darujte: on sam naj bo zapovednik vaše duše. Zelo pozorno čujte nad svojo notranjostjo. Razgovarjajte se z njim vedno prav presrčno. Nobena vaša beseda, nobena vaša misel, nobena želja naj ne bo proti njegovi svetí volji. Ko bi vedeli, kako tesno se hoče Jezus združiti z vašo

dušo, ne bi prekriževali njegovih načrtov in se ne bi tako ustavljali kot se. Ali boste to kdaj razumeli? Ta velika popolnost vas navdaja s strahom; bojite se prevare. Toda česa bi se bali pri Jezusu? On je vaš oče, vaš prijatelj, vaš ženin, vaše vse... Ali nima pravice zahtevati od duše, kar hoče, ne da bi ji odgovarjal, zakaj. On je zapovednik, on je gospod vseh; kako bi mogli vi s svojim omejenim pogledom raziskovati njegovo ravnanje? Spoštljivo molite njegove načrte in ubogajte slepo! Vidite, to hoče od vas; pričnite torej z vsem srcem resnobno delati za svoje posvečenje. Podvojite svojo ljubezen, svojo nežnost do Jezusa! Tolažite ga, zadoščujte mu za žalitve sveta! Ljubite ga za tiste, ki ga ne ljubijo, odškodujte ga za tiste, ki ga žalijo; prosite odpuščenja za tiste, ki na to ne mislijo. Jezus to pričakuje od vas... Ali mu boste odrekli?

20. maj. — Jezus vam dokazuje, da vas ljubi; zelo pa želi tudi od vas dokazov, da ga ljubite. Dolgo že veste, kaj hoče od vas; ne odlašajte več. Darujte se mu popolnoma! Predajte se mu in ne odtegujte se mu več! Na zemlji si ureja človek vse po volji, na drugem svetu pa nam bo dobri Bog vse uredil po svoje.

Na zemlji je malo pravega prijateljstva. Ljudje se ljubijo velikokrat iz samovoljnosti in sebičnosti. Majhna hladnost, ena sama beseda, pomanjkanje pozornosti, razdruži včasih prijatelje, ki so se zdeli neločljivi. To pa zato, ker srca niso bila dovolj božja. Samo tista srca, ki prekipevajo Jezusove ljubezni, morejo od svojega obilja dati svojim prijateljem. Prijateljstva, ki ne temelje v Bogu, so napačna in kratkotrajna.

Srce, ki ga ima Jezus v oblasti, more ljubiti in osrečevati prijatelje, ker je v njem samem vir čistega prijateljstva. To je majhen odsvit nebeškega prijateljstva. Vse drugo je samo naravno prijateljstvo in nič več.

Vaše misli naj bodo vedno visoko nad zemljo! Nikoli ne iščite ne časti ne človeške ljubezni. Samo Jezus je vaš in tudi on hoče vas za vedno zase. Ni preveč, če mu daste celo svoje srce. Ljubite... toda samo zavoljo njega...

Junij 1883. — Ste sedaj zadovoljni? Ali mi sedaj vendar verujete? Odpustim vam, kar ste te dni o meni mislili. V teh okoliščinah ni bilo drugače mogoče; niste grešili. Glejte, kako dober je Jezus! Potem, ko je dopustil, da vas je satan mučil, ga je končno premagal in tako se je izpolnila njegova sveta volja; in to je hotel. O, kadar ima dobri Bog z dušami posebne načrte, se uresničujejo samo po mnogem trpljenju; izkusili ste to več ko enkrat, kajne? Toda niste bili sami.

M. L. naj ne izgubi poguma! Prišli bodo trenutki naveličanja, utrujenosti, toda ima tabernakelj. Tukaj naj odpre svojo dušo Jezusu in ga z velikim zaupanjem prosi njegove luči, da bo tako sam luč dušam, ki so mu izročene. Jezus ga ljubi, dal mu bo dokaze za to. V povračilo ne bo nikdar preveč storil za tako ljubeznivega Boga.

Junij 1883. — Sedaj ste vendar srečni, ker ste končno našli duhovnega vodnika. Bodite pozorni na vse, kar vam bo rekel; tako boste razveselili dobrega Boga. To je tudi milost; izrabite jo hvaležno! Veliko oporo ima duša, če najde koga, ki jo razume, toda takih je malo na zemlji.

...Kako malo požrtvovalnih duš najde Jezus na svetu! Kako malo je takih, ki ga ljubijo,...

celo med duhovniki! Dobri Bog pričakuje mnogo od patra.

O, kako vzvišen je vsak duhovnik! Kako odlično je njegovo poslanstvo! In prav sedaj je tako malo takih, ki bi se tega zavedali!

28. avgust 1883. — Sveti Avguštin. — Doslej niste še nikdar tako premišljevali, kot Jezus želi. Premalo ste pozorni na njegova navdihovanja. Prepogostokrat izgubljate iz spomina njegovo navzočnost, zato ne napredujete v popolnosti, kot pričakuje od vas. — Skrbno čujte nad svojo notranjostjo. To vas prosim v njegovem imenu že tako dolgo.

*

Duhovne vaje, 29. avgust. — Glejte, koliko let vas dobri Bog že zasleduje... Vi pa iz tega ali onega vzroka zapirate ušesa. Toda čas je, zadnji čas, da postanete pozorni na to, kar vam pripovedujem. Izrabite svete dni duhovnih vaj in izvršite to, kar ste zapisali. Premislite, kakšno je vaše razmerje do Jezusa, ki je z vami tako dober in potrpežljiv. Kaj, ko bi se vas končno naveličal, ker premalo sodelujete z milostmi, ki vam jih je že dal in jih še hrani za vas. Dokažite vendar svojemu Jezusu, da ga ljubite, darujte mu vso svojo voljo! Dovolj je vašega oklevanja! Recite mu, naj naredi iz vas to, kar želi, toda recite mu to iz dna srca. Svetost ni tako težka, kot si predstavljate. Vi trpite več, ker se vse dni ustavljate in borite z dobrim Bogom, ki vas vabi, kot bi trpeli, če bi se mu darovali brez pridržka.

Ob sedmih zvečer. — Navadite se govoriti z našim Gospodom kot s svojim najbolj vdanim in najbolj iskrenim prijateljem. Ne govorite in ne delajte ničesar, preden se niste z njim posveto-

vali. Že pred mnogimi leti vam je sam o tem govoril. Tudi jaz sem vam to že večkrat povedala; danes vam to ponavljam. Dobri Bog hoče, da ste na to pozorni in predvsem, da se po tem ravnate. Pogled duše, ki je vedno obrnjen v Jezusa, da spozna njegovo voljo, božji razgovor, ki ga hoče vzdrževati z vami, vas ne bo motil in ne bo oviral vašega vnanjega delovanja. Nasprotno, saj vnanjost ne more biti mirna, če v notranjosti ni miru. Notranje strasti se odražajo na zunaj in duša, ki skrbno čuva svojo notranjost, bo obvladala tudi svojo vnanjost. Vidite, to hoče Jezus od vas: življenje v veri, življenje večne združitve z njim, ponižno, skrito življenje, ki ga pozna samo on... Naj bo Jezus vaše vse! Sprejmite vse, kar vas zadene, kot sredstvo, s katerim vas hoče tesneje združiti s sabo in izvršiti svoje načrte z vami. Ne stavite mu ovir, bodite velikodušni! Ne manjka vam ne odločnosti ne srca, zato pričnite življenje samozataje, žrtev in predvsem življenje ljubezni, ki ga pričakuje od vas. Samo tako boste našli mir, ki vam ga ponuja že toliko let.

Naj bo sveta volja božja temelj vsega, kar delate ali trpite! Jezus pričakuje od vas veliko: mnogo telesnega in dušnega trpljenja in posebno mnogo ljubezni. Ljubiti pa se ne more, če narava pri tem ne trpi, to dobro veste, saj ste to že poskusili. Pripravite se tudi za prihodnost! Dobri Bog vas je usposobil, da trpljenje bolj čutite kot drugi. To je za vas eno usmiljenje in ena milost več. Kjer so večje žrtve, tam je tudi več za služenja.

Rotim vas, da se nič več ne ustavljate načrtom dobrega Boga; ne zahtevajte za to novih dokazov,

saj vam jih je dal že dovolj. Sami čutite v svoji notranjosti, da vas hoče imeti Jezus popolnoma zase. Premislite vse to ob vznóžju tabernaklja; mislite, kaj morate storiti, in ne oklevajte več. Kolike milosti vas čakajo, samo če hočete, milosti za vas in za druge duše. Za vse to boste nekoč dajali odgovor.

Bodite povsem Jezusovi! Ne mislite na to, kaj govorijo o vas; to povzroča hudobni duh, da bi vas zaustavil na poti, in Jezus to dopušča, da bi vas odtrgal od vsega. Stremite vedno za svojim ciljem: izpolnjevati vse dolžnosti, vse delati, da zadovoljite Jezusa. To je glavno, vse drugo je postransko.

Bodite velikodušni! Postavite sami sebe v kot in Jezusa v ospredje. Mislite večkrat na tole: Če hočete, da bodo vaša dela Jezusu všeč, mora biti v vsakem majhna žrtev, nekaj, kar vam je težko; brez tega ni zasluženja. S tem boste dali Jezusu zadoščenje. Ne mislite torej, da ni zasluženja, kadar vam je kaka stvar težka; nasprotno. Seveda naj ve o tem samo Jezus in vi. Vprašajte me vsak večer, če je Bog zadovoljen z vami, povedala vam bom.

Veliko ste trpeli in boste še več; toda vse to bodi v nekako povračilo Jezusu, ker je z vami tako dober in bo v prihodnje še boljši.

*

Maj 1886. — Res je, da nihče ne zasluži milosti, ki jih naklanja dobri Bog; to so njegovi darovi, ki jih sprejemajmo hvaležno in se z njimi okoriščajmo.

Redovnica mora biti zbrana v Bogu, živeti mora življenje žrtev in delati s čistim namenom: to je vse.

Spoštujte svoje redovno pravilo in duhovnike! Tisti, ki žalijo Jezusove namestnike, ranijo punčico njegovega očesa. Trikrat gorje vsem, ki se v tem pregreše.

Najboljše, kar more storiti redovnica za svoje umrle sorodnike, niso dolge molitve, ampak to, da opravlja svoja dela z zelo čistim namenom in v združitvi z Jezusom.

Duše, ki jih Jezus najbolj ljubi, tudi najbolj križa na zemlji; toda v križih, ki prihajajo od Boga, je bridkosti vedno primešana tolažba; v križih pa, ki si jih nakopljemo sami, je le grenkost.

November 1886. — Vse te preizkušnje!... Dobri Bog jih je dopustil, da vas je z njimi prekusil, dal vaši duši novih moči in v poveličanje svoje slave, pravičnosti in ljubezni.

...Hoče... življenje zedinjenja z njim, zadoščevanje in molitve. Če se boste resno zavzeli za Jezusove zadeve, se bo zavzel tudi on za vaše.

Božič 1886. — Če hočete... boste kmalu olajšani in jaz bom rešena.

Februar 1887. — Kadar ima dobri Bog s kom posebne namene, mu da močno dušo, požrtvovalno srce, zdrav razum, blag značaj, vedro glavo. Od oseb, ki nimajo teh lastnosti, Bog ne zahteva posebnega.

Bog ne pokaže duši naenkrat, kaj hoče od nje, ker bi se prestrašila. Po malem in v kolikor postaja po milosti močnejša, ji odkriva svoje skrivnosti in jo pogloblja v svoj križ.

Bog vas ljubi prav posebno. Otrok ste njegove izredne ljubezni. Vse, kar vas je doletelo, je bilo v vaše dobro.

Vsi ljudje morajo Boga predvsem ljubiti, toda vi imate še posebno dolžnost, vračati mu ljubezen.

24. junij. — Ostanite združeni z Jezusom! Pred vsem, kar delate in govorite, ga vprašajte za svet; govorite z njim prav presrčno, kakor s prijateljem, ki je vedno pri vas.

Jezus hoče vso vašo dušo z vsemi njenimi zmožnostmi, z vsemi njenimi močmi; vaše srce z vso njegovo nežnostjo, z vso njegovo ljubeznijo. On hoče, da ste z njim eno. Vse milosti, ki jih potrebujete za bližnjega, črpajte iz njegovega božjega Srca, iz vira, ki nikdar ne usahne. Tako morajo delati vse njegove vdane neveste, posebno vi, ki vas še bolj ljubi.

Jezus hoče, da mu vračate ljubezen. O, ko bi vam mogla povedati, kakšne milosti hrani dobri Bog za vas, če ne boste stavili ovir njegovemu ravnanju; velike milosti, ki vas bodo neomajno združile z njim, izredne milosti, posebne milosti, notranje milosti. Zaupati vam hoče več stvari za vas in za splošno dobro.

Kadar le morete, stopite v kapelo, obiščite mimogrede Jezusa in mu odkrijte svoje srce. Zaupajte mu svoje bridkosti, svoje veselje, svoje težave, z eno besedo: vse. Govorite z njim, kot se govori z vdanim prijateljem, z očetom, z ženinom! Bodite z njim nežni in, kadar ne morete v cerkev, govorite z njim v svojem srcu. Med dnevom se od časa do časa postavite v njegovo navzočnost, zberite se pred njegovim Veličastvom, priznajte mu svojo slabost in tudi njegovo dobroto in se mu zanjo presrčno zahvalite. Govorite

v svojem srcu ves dan z Jezusom; to pričakuje od vas že tako dolgo.

Če boste zvesti v tem, kar vam naročam, če si boste prizadevali, če boste v vsem razveseljevali Jezusa, če boste imeli zanj vso nežnost ljubečega srca, ki skuša uganiti, kako bi razveselilo božjega ženina, potem boste deležni Jezusovega prijateljskega občevanja, njegovih božjih nežnosti, njegove očetovske ljubezni in nežnosti najbolj ljubečega ženina; prejeli boste vse, česar ga boste prosili. Izročite se mu popolnoma in tudi Jezus se vam bo vsega dal.

Dobri Bog hoče, da napravijo te duhovne vaje iz vas to, kar že tako dolgo pričakuje od vas. Bog dosega svoje namene s sredstvi, ki jih večkrat ne poznamo. Pojdite pogumno na delo! Jezus vam bo dal novih milosti. Odgovarjajte jim velikodušno v svoj blagor in v dobro redovne družine. Bodite pripravljeni, da vas bo Jezus lahko uklonil in oblikoval po svoji volji! Poslušajte njegov glas v globini srca in ne izgubite nobene njegovih milosti! Naj bo vaša volja eno z njegovo sveto voljo! Vaše srce naj se izgubi v njegovem! Kmalu bo izvršil v vas svoje načrte, če ga ne boste ovi-rali. Ostanite v njegovi navzočnosti... Njegova želja je, da bi se prav zelo posvetili in bi bili vsi njegovi. O, da bi se za to prizadevali!... Njegova želja je, da bi bilo vaše srce polno čiste, ne-sebične ljubezni, velikodušno, ki se ne boji žrtev, ki ne išče sebe, in vse to samo zavoljo njega.

Dobri Bog ne prepoveduje skrbeti za telo, toda za nekatere osebe skrbi sam in jih ozdravi, kadar hoče. Zanje zdravila niso uspešna. Malo zatajevanje je več vredno kot vse drugo. Verujte

mi, kar vam pravim in boste videli. Kar je navadno, hoče od vas Jezus, ki vas posebno ljubi.

*

Da bi dejanska vera oživiljala vse vaše delovanje! Da bi, zaupajoč v Jezusa in v njegovo ljubezen, velikodušno podvzeli vse, kar zahteva od vas! Recite vsako jutro, ko se zbudite: »Moj Jezus, tukaj sem, da izpolnim tvojo voljo; kaj naj storim, da ti bom danes ugajala?«

Opravite vse svoje duhovne vaje z veliko ljubeznijo v božji navzočnosti! Dušam storimo toliko dobrega, kolikor smo zedinjeni z Bogom.

Dobri Bog išče duš, ki bi mu zadoščevale za žalitve, ga ljubile in pridobivale tudi druge za to. Med njimi želi tudi vas.

Pride trenutek, ko Bog pretrga vezi in onemogoči načrte tistih, ki ne iščejo samo njegove slave.

Preden se Jezus z dušo tesno sklene, jo očisti s preskušnjami in čim večje načrte ima z dušo, tem težje so tudi preskušnje.

Hudobni duh ve, da ima Bog svoje načrte z vami; zato vas muči sam in po svojih... Naj vam to ne vzame poguma! Bog vam pomaga in vam bo pomagal. Bojujte se srčno! Kljub vsem naporom pekla bo dobri Bog dosegel svoj cilj.

Bog se poslužuje mene, da vas osrčujem, ker nimate nikogar drugega. Zapomnite si to in priznajte, da narava potrebuje nekoliko osrčevanja. Ob priložnosti boste na to mislili, ker imate in boste imeli opraviti z dušami. Jezus sam vam daje najlepši zgled na Oljski gori.

Popolnoma se zaupajte Jezusu! Nikdar vas ne bo zapustil.

Bivajte vedno v Jezusovem Srcu! Ljubezen naj bo veriga, ki veže vaše srce z božjim Srcem. Vaše bedno srce se bo v tem najčistejšem Srcu očistilo in odtrgalo od vsega.

Črpajte iz Jezusovega Srca vse milosti, ki jih potrebujete za druge in v svoji službi. Ničesar vam ne bo odrekel, kar boste prosili z zaupanjem in z ljubeznijo.

Dušne bolečine in muke so vse hujše, kot je telesno trpljenje. Toda za dušo, ki ljubi Jezusa, je največja bolečina to, da trpi Jezus vsak dan zaradi njenih grehov in njene nehvaležnosti.

Izprositate od Jezusovega Srca potrebnih dušnih moči, da bo mogel v vas doseči vse svoje namene.

Dobri Bog zahteva od duše, preden jo sprejme v nebesa, toliko čistost zato, ker je sam večna čistost, večna lepota, večna pravičnost, večna dobrot in večna popolnost.

Bog dopušča, da trpite duševno in telesno, da bi mogel, ko odmrjete sebi, v vas uresničiti svoje načrte, da boste tako po svoji izkušnji umeli spolnjevati druge.

*

Da utrdite duha v božji navzočnosti, vzemite vsak dan po eno postajo križevega pota in se vanjo poglobljajte! Jezusu je ljubo, če mislimo na trpljenje, ki ga je za nas prestal. Ob praznikih premišljuje častitljive skrivnosti: vstajenje, vnebohod. Mislite pogosto tudi na presveto Eucharistijo, na Jezusovo skrito življenje v tabernaklju. Tukaj boste predvsem spoznali njegovo ljubezen. Hitite v duhu v premnoge cerkve, kjer ni molivcev, kjer Jezus zaman čaka, da bi kdo prišel in mu rekel: »Jaz te ljubim.«

Vsako nedeljo se preskrbite za ves teden; z eno besedo, ta dan posebno razveseljajte Jezusa, ki vam bo vse vrnil.

Pri svetem obhajilu se bo Jezus tesneje združil z vami, kot je to kdaj storil drugim. V tej nebeški hrani boste našli izredno moč, da se boste dvignili k popolnosti, ki jo hoče Jezus od vas.

Vse mine in mine tako hitro! Ne delajmo si takih skrbi s tem, kaj bo prinesel prihodnji dan. Stremimo po tem, kar ne bo nikoli minilo... Združeni z Jezusom lepšajmo svoj nebeški prestol s svetimi deli. Skrbimo, da bomo prišli vsak dan za kako stopnjo bliže njemu, ki ga bomo gledali in ljubili vso večnost. To bi moralo biti naše edino prizadevanje na zemlji.

Jezus stori za dušo, ki jo ljubi, to, kar se nam zdi na prvi pogled nemogoče. Tako dela za vas.

Jezus vas priteguje k sebi zelo nežno, zelo ljubeznivo, a obenem učinkovito. Ne ustavljajte se mu!

On sam vam bo kmalu povedal, kaj hoče od vas. Med tem pa vam jaz tolmačim njegovo voljo. Poslušajte njegov glas, ki vam tako iskreno govori v globini srca; ne odrekajte mu ničesar in pridobili boste vse; če ste vi velikodušni, bo on še bolj. To vam je že dokazal.

Dobri Bog hoče v svoji službi velikodušnih src, ki ne mislijo nase in obračajo vso pozornost in dobro voljo v to, da bi ga vsi ljubili in mu služili tudi za ceno svojih koristi.

Božje milosti so darovi, ki nam jih Bog ni dolžan. Daje jih, komur hoče, nihče mu ne more oporekati. Kdo bi smel predpisovati božjemu Učeniku? Prejemajte ponižno posebne milosti, ki vam jih Jezus naklanja, in obenem tudi s po-

nižno zahvalo in nikoli ne raziskujte, zakaj tako dela.

Jezus hoče, da se dvigate nad vse ustvarjeno, ne ena vez, ne ena nit naj vas več ne priklepa na zemljo. Živite veliko bolj že sedaj življenje izvoljenih, katerih edino opravilo je, uživati, ljubiti Boga in se izgubljati v njem.

Spomin. — (2. november 1890.) — Zadnji blagoslov rožnovenske pobožnosti.

Skušala vam bom dopovedati, kaj so nebesa, kolikor pač morete na zemlji razumeti. Nebesa so vedno novi prazniki, ki si slede nepretrgoma, vedno nova sreča, tako da se zdi blaženim, kot da take še niso občutili, vrelo veselja, ki prekipeva na izvoljene neprenehoma... Nebesa... so predvsem Bog, ljubljeni Bog, okušani Bog, uživani Bog: z eno besedo: nasičenje z Bogom in hrepenenje po vedno novem nasičenju.

Čim bolj je duša na zemlji Boga ljubila, čim višjo popolnost je dosegla, tem bolj ga ljubi in spoznava v nebesih.

Jezus je pravo veselje zemlje in večno veselje nebes!

COBISS 1042100

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000426858

Druck - Tisk: Ljudska tiskarna, Ljubljana (Jože Kramarič)

